

Universitare

FACULTATE DE MEDICINĂ GENERALĂ LA CRAIOVA

De curind au luat sfîrșit concursurile de admitere în facultăți. Tinerii prezenți în examen...

Concursul pentru admiterea în facultate a demonstrat o mare afliuență pentru învățămîntul medical de la Craiova.

Începînd de ieri, tabăra de la Costinești s-a deschis porțile pentru cei peste 350 de elevi laurerei...

TABĂRA LAUREAȚILOR

Concursul pentru admiterea în facultate a demonstrat o mare afliuență pentru învățămîntul medical de la Craiova. S-au prezentat aproape 5 candidați pe un loc...

CU BICICLETA ÎN... MITOLOGIE

Troia, cunoscută în vremurile ei de glorie din lectura legendarului Homer, se va înfățișa aveau în contururile sub care a ajuns pînă la noi...

Se vor întoarce dintr-o incursiune cu bicicleta în... mitologie.

ȘTAFETA FOLCLORICĂ

Comitetul județean Timiș al U.T.C. în colaborare cu catedra de folclor a Universității Timișoara a lansat la sfîrșitul lunii iulie o interesantă „ștafetă” în care pînă la sfîrșitul lunii octombrie vor fi consemnate cele mai interesante obiective populare, cîntece bătrînești, ba-

„ZILELE GEORGE ENESCU”

În zilele acestea, cînd ne pregătim de marea sărbătoare a muzicii românești, cea de a V-a ediție a Concursului și Festivalului Internațional „George Enescu” din județul Botoșani...

Printr-o manifestare înscrisă pe agenda „Zilelor” amintim: o dezbateră muzicologică în care vor fi evocate diferite aspecte ale creației și personalității marelui muzician român, concerte la care își vor da concursul filarmonicile din Iași și Botoșani, baletul Operei din Iași, orchestra „Academică” a Conservatorului „Ciprian Porumbescu”, baritonul Dan Iordăchescu, violonistele Mariana Sirbu și Gabriela Ijac...

EXPOZIȚIE RARĂ

O clasă obișnuită, în care sînt expuse peste 60 de desene... Frumose ce-i drept, dar... Nu vi se par ieșite din comun, nu-i așa, mă-intreaba zîmbind directoarea școlii, tovarășa profesoara Aneta Popescu...

Vernisaje

EXPOZIȚIE RARĂ

O clasă obișnuită, în care sînt expuse peste 60 de desene... Frumose ce-i drept, dar... Nu vi se par ieșite din comun, nu-i așa, mă-intreaba zîmbind directoarea școlii, tovarășa profesoara Aneta Popescu...

Am deschis-o la sfîrșitul acestui an de studii... Am deschis-o la sfîrșitul acestui an de studii, ne spune directoarea școlii postliceale de steno-dactilografie și secretariat din București, inițiativa aparține profesoarei Ecaterina Ionescu...

IN EDITURA POLITICĂ

o apărut: CETĂȚEAN, SOCIETATE, FAMILIE (Dezbateri etice)

„Singurătate” de MARIANA NĂSTASE

Alături de aceasta, o altă lucrare a aceeași autoare: o copie după tabloul lui Renoir „Jeune fille attachant les cheveux”. Tehnica este aceeași, dar desenul este monocolor-negru.

Panteon

Un luptător înflăcărat pentru victoria socialismului în patria noastră

Gheorghe Niculescu-Mizil

În rîndurile militanților mișcării comuniste și muncitorești, a căror viață s-a contopit cu lupta dînsă de clasă muncitorească...

Născut la 25 noiembrie 1896, într-o familie de oameni modeste, în comuna Mizil din județul Buzău, el a cunoscut de timpuriu mizeria și exploatarea la care era supus proletariatul...

„BUNA SERVIRE”

Începînd de astăzi dimineață, citirea zăcii de tineri lucrători din unitățile comerciale ale cooperativei de consum trădează emoțiile primei confruntări cu intransigența juriului...

PENTRU TIMPUL DV. LIBER

Cinema

SUNETUL MUZICII: rulează la Patria (orele 12,45; 16,30; 20,15). MONSTRII: rulează la Republica (orele 8,45; 11,15; 13,45; 16,15; 18,45; 21,15). JAMBARĂ SE ÎNSOARĂ: rulează la Luceafărul (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21). București (orele 9; 11,15; 13,30; 16,30; 19,30; 21). Favorit (orele 11; 13,30; 16,30; 19,30). Grădina Doina (ora 20,30). Grădina Festival (ora 20,15). PETRECEREA: rulează la Capital (orele 9,15; 11,30; 14; 16,30; 18,45; 21). Melodia (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,45). Modern (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,15). Arenele Romane (ora 20,45). Stadionul Dinamo (ora 20,15). CASĂTORIA ÎN STIL GREC: rulează la Festival (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21). Sala Palatului (orele 17,15; 20,15). DREPTUL DE A TE NASTE: rulează la Victorie (orele 8,30; 11; 13,30; 16; 18,30; 20,45). Bucegi (orele 10; 16; 18). Floreasca (orele 15,30; 18; 20,30). Grădina Bucegi (ora 20,30). PAN WOŁODYJOWSKI: rulează la Central (orele 9,30; 13; 16,30; 20). ANICICA: rulează la Lumina (orele 9,30-15,30 în continuare; 18,15; 20,30). PROGRAM DE FILME DOCUMENTARE: rulează la Timurul Noi (orele 9-21 în continuare). BĂNȚIALA: rulează la Doina (orele 11,30; 13,45; 16; 18,15; 20,30). ARGOMAN SUPER-DIABOLIC: rulează la Feroviar (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30). Excelsior (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21). Gloria (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30). Grădina Expoziția (ora 20,30). ACEASTĂ FEMEIE: rulează la Grivița (orele 10,30; 16; 18,15; 20,30). Tomis (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30). Flamura (orele 11; 13,45; 16,15; 20,30). Grădina Tomis (ora 20,30).

Teatre

AFURISITUL DE BUNIC: rulează la Infărățea (orele 15,15; 17,45; 20). MY FAIR LADY: rulează la Buzest (ora 16). Buzest (ora 20,15). MARILE VACANȚE: rulează la Dacia (orele 8,45-20,30 în continuare). Artă (orele 15,30; 18). Grădina Artă (ora 20,30). DEPARTE ÎN AFUȘ: rulează la Dacia (orele 15,30; 18). CEI 1000 DE OCHI AI DOCTORULUI MABUSE: rulează la Lira (orele 15,30; 18). Grădina Lira (ora 20,15). SUB SEMNUL LUI MONTE CRISTO: rulează la Drumul Șarilor (orele 15,30; 17,45; 20). Grădina Progresul-Parc (ora 20,30). AVENTURILE LUI JUAN: rulează la Ferentari (orele 15,30; 18; 20,15). KIRAINII: rulează la Giulești (orele 15,30; 18; 20,30). Aurora (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15). Grădina Aurora (ora 20,30). SUBIECT PENTRU O ȘCITA: rulează la Cotroceni (orele 15,30; 17,45; 20). FERESTRELE TIMPULUI: rulează la Pacea (orele 15,30; 18; 20,15). AȘTEAPTĂ PÎNĂ SE ÎNTUNECA: rulează la Crîngasi (orele 15,30; 18; 20,15). Rahova (orele 15,30; 18). Grădina Rahova (ora 20,30). OMUL CARE NU POATE FI ACUZAT: rulează la Voia (orele 16; 18,15; 20,30). FREDDY ȘI CÎNTECUL PREZIEI: rulează la Victorie (orele 16; 18). ARMANDO CALUL ALB (ora 20). SALARIUL GROAZEI: rulează la Miorița (orele 11; 14,30; 17,15; 20). Vitan (ora 16). Grădina Vitan (ora 20,15). MARILE SEMN ALBASTRU: rulează la Mostor (ora 15,30). AȘTEAPTĂ PÎNĂ SE ÎNTUNECA (ora 18). Grădina Mostor (ora 20,30). MARI SUCESE DE ALTĂDATĂ: rulează la Grădina Capital (ora 20,30). OPERAȚIUNEA LADY CHAPLIN: rulează la Popular (orele 15,30; 18; 20,15).

VINATORUL DE CAPRIOARE

rulează la Munca (orele 16; 18; 20). JOȘI DUBEL ÎN SERVICIUL SECRET: rulează la Cosmos (orele 15,30; 18; 20,15). MISTERIOSUL X DIN COSMOS: rulează la Flacăra (orele 15,30; 18; 20,30). FAMILIA TOT: rulează la Progresul (orele 15,30; 18). NATUL LUNII: rulează la Grădina Unirea (ora 20,30).

PROGRAMUL II

Pro patria: Prezintă Mărioară Balotă ● 20,25 La înfrîna școlului - folclor coregrafic bîhorean în vizită la Runcu ● 20,55 Film artistic de scurt metraj: „Puterea imaginativilor” ● 21,35 Seara melomanului. Muzica, o artă evolutivă... ● 22,20 Film serial: „La fiecare km” - (reluarea episodului al VI-lea). DUMINICĂ, 2 AUGUST 1970 PROGRAMUL I ● 9,00 Vara copiilor ● 10,00 Viața satului ● 11,15 În reluare la cererea telespectatorilor: Carnaval cu Harry Belafonte; Micro-recital Luminița Dobrescu ● 12,00 De strălă patriei. ● 12,30 Concert simfonic ● 13,15 Emisiune în limba maghiară ● 14,45 Televiziunea ● 15,30 Duminică sportivă. Campionatele mondiale de catacanoe. Transmisune directă de la Coppenhaga ● 17,30 Atletism: „Cupa Europei” - Semifinale. Transmisune directă de la Stadionul Republicii ● 19,40 Telemagazin de seară ● 20,00 Film artistic. Heidi ● 21,45 Marea. Reportaj filmat de la scriburile marine. ● 22,10 Vocea lui Louis Mariano ● 21,45 Reluarea serialului de sîmbătă seara (1).

PREMIERE CINEMATOGRAFICE

FRATI SAROIAN Regia H. Abramian, A. Afrapetian

CRAGOSTE ȘI VITEZA regia Ramon Torrado

NOUL ANGAJAT scenariul și regia Jerzy Ziernik

Participă ca delegat la Congresul al II-lea al P.S.D. și la cel deal IV-lea al Uniunii Sindicatelor. În anii de după primul război mondial, ani de puternic avînt revoluționar al mișcării muncitorești din România, crește preocuparea militanților Partidului socialist, a maselor de muncitori pentru însușirea și aplicarea creației a ideologiei marxist-leniniste. Printre principalii reprezentanți ai curentului de stînga se numărau Gh. Cristescu, Al. Dobrogeanu-Gherea, Gh. Niculescu-Mizil, Pandele Becheanu, Constantin Ivănuș, Ioan Elena și alții. În această perioadă Gheorghe Niculescu-Mizil se preocupă intens de organizarea muncitorilor din transporturi. Devine secretar al Uniunii de transport cu sediul la Galați. În același timp, scrie numeroase articole în „Socialismul”, organul Partidului Socialist din România, „Federația”, oficiul sindicatelor din ramura alimentară, „Nădejdea”, ziarul secțiunii Partidului socialist din Galați, articole în care promovează ideile luptei pentru democrație, pentru pace și socialism, pentru eliberarea de exploatarea a muncitorilor și țărănilor. În primăvara anului 1920, Partidul socialist a participat la alegerile generale și a reușit să trimită în parlament un număr de 20 de deputați. Fiind delegat pentru a organiza campania electorală în județele Covurlui și Tulcea, unde a și candidat pe lista Partidului socialist, Gheorghe Niculescu-Mizil a folosit această împrejurare pentru apăra-

Între profesiile ce tind să devină tradiționale la țară — dacă n-au și devenit —, profesie fără de care satul nu, satul socialist nu poate progresa pe coordonatele bunăstării, cea de agronom se detașează. Se detașează pentru că agricultura a încetat de mult să mai fie privită în România ca o simplă îndelungă în care singurătatea hărnică se impoziționează — adesea nepuțincoasă — capriciilor naturii, a încetat să mai fie considerat un domeniu al deprinderilor și obiceiurilor „din moși strămoși”. Această fină categorie de intelectuali a satului, practic creată în ultimele două decenii, este chemată să înlăture rușinea, improvizativă și hazardul prin ceea ce înseamnă „gîndire și acțiune inginerescă” în organiza-

rea unei producții subordonate necesităților actuale și de perspectivă, în introducerea progresului tehnic și tehnologic, în descoperirea și mobilizarea tuturor rezervelor de sporire a producției și productivității muncii, în economisirea muncii vii și materializate, în ansamblul desfășurării procesului de intensificare și diversificare a producției agricole, în cercetare și experimentare.

Totodată alături de ceilalți intelectuali ai satului — profesori, medici, economiști — acestui detașament îi revine datoria, cel puțin morală, ca o dată cu știința de a lucra în chip nou pămîntul, cu deprinderea irigațiilor și a cultivării versanților prin terasare, de a folosi îngrășămintele și celelalte

produse ale industriei, să contribuie la răspîndirea culturii și artei, să-i ajute pe țărani să se ridice spiritual la înălțimea noilor și îmbunătățitorii condițiilor materiale, a cerințelor timpului cel-trăim.

Privită prin prisma pretențiilor și exigențelor anului 1970, activitatea specialistului agricol trebuie să fie complexă. În fiecare zi trebuie să intre în raporturi complexe cu societatea — ca tehnician, ca intelectual, ca om, ca activist obștesc. În pregătirea lui s-a investit și, pe bună dreptate și pe prefinde. Este însă folosit specialistul din unitățile agricole socialiste — și mai ales proaspătul absolvent — la înălțimea rolului și exigenței meseriei sale? Este corelat

timpul său de muncă cu respectarea cerințelor sarcinilor firești, sau activitatea sa se rezumă doar la „administrarea curentă” a problemelor cotidiene ale unității unde a fost repartizat? Relațiile specialist-unitatea agricolă-sat, sint cele mai propice desfășurării unei activități pasionante, cu eficiență? În ce măsură găsim specialiștii agricoli răspuns la cerințele profesiunii lor în acțiunile inițiate de către organizațiile U.T.C. și cum se folosesc de acestea pentru a-i înarma pe tineri cu noi cunoștințe? Vom încerca să schimbăm un prim răspuns la aceste întrebări foarte actuale prin câteva teste privind îndeplinirea de către specialiștii agricoli a menirii lor — aceea de „om cu carte”.

realizată de
GH. FECIORU

activitatea specialiștilor: munca productivă sau cea administrativă, de birou?

Pentru a putea răspunde cit mai bine întrebărilor amintite, cu ajutorul colaboratorului nostru, dr. ing. Eugen Jianu, am cercetat desfășurarea „activității zilnice” a inginerilor proaspăt repartizați în producție din aproape 40 unități agricole socialiste, cooperative agricole de producție și întreprinderi agricole de stat din județele Ialomița, Ilfov, Constanța și Tulcea. Căzătorul ne arată că risipirea timpului de muncă al inginerului — considerînd pierdere a numai trei ore pe zi cu „jur-crări” care ar putea fi foarte bine îndeplinite de personal cu pregătire medie sau chiar inferioră — echivalează cu nefolosirea capacității de muncă a circa 1550 specialiști anual, ceea ce grevează bugetul unităților în cauza cu un fond de salarii lunar de aproximativ 2 milioane lei. Totodată, ținînd seama că, în medie, pregătirea unui inginer costă aproape 60 000 lei — o dată întreaga necesară de peste 90 milioane lei, risipă de inteligență inginerescă generată de nefolosirea sau folosirea nerațională a capacității lor de muncă pe linia atribuțiilor firești ale profesiei. Pe această linie, deopotrivă de primejioasă s-au dovedit a fi atât supraaprecierea tînrului absolvent, cit și — fenomen mai des înlînit — subaprecierea sa. Astfel, stagiatarul este încă în multe părți considerat drept un fel de „curierat” menit să asigure „intocmirea situațiilor” — operative sau neoperative! — să păstreze legătura cu forurile superioare, să țină evidența tehnică și un fel de „controlor” al îndeplinirii sarcinilor trasate de cei „mai vechi în grad”. Semnificativ este faptul că, dintre 28 proaspăt absolvenți, numai 4 aveau sarcini concrete de producție; de asemenea, deși este îndeosebi recunoscută necesitatea sprijinirii active a proaspătului absolvent în activitatea profesională, în practică, munca nici unuia nu era efectiv — subliniem efectiv — coordonată de un specialist cu statură mai vechi în profesie. Abia cu trei-patru excepții, proaspătul inginer nu era în trează în dezbaterile problemelor de „profil”, de „perspectivă”, ei erau îndrumați să se ocupe de „mersul lucrărilor zilnice”. Mai mult, în cooperative agricole de producție aveau și „sarcina” verificării actelor de evidență primară întocmite de brigadierii. Toate acestea au făcut ca, în toate cele 40 de unități cercetate, nici un proaspăt absolvent să nu fi propus sau inițiat vreo acțiune privind analiza posibilităților reale ale intensificării producției, de mobilizare a rezervelor și a resurselor existente în acest domeniu. Nici un tînr inginer nu avea o preocupare sau problemă în studiu în legătură cu creșterea eficienței economice sau cu organizarea științifică a producției în unitățile în cauză.

Nu poate fi trecut cu vederea nici „bugetul de timp” al specialiștilor. În medie, patru ore zilnic sînt consumate pentru „întocmirea situațiilor” (operațiile care de cele mai multe ori include pină și liniatul formularelor), comunicarea telefonică a datelor solicitate de forurile ierarhice superioare etc. Alte două ore și jumătate sînt „amplute” de participare la diverse ședințe și constituiri în care — din păcate — trebuie să se mulțumească cu un rol pasiv. De ce este necesar ca toate acestea să fie „producția zilnică a inginerului”? Pentru că — ne arată sondajul — în afară de faptul că de multe ori sint trecuți „pe linie lătrănică” în dezbaterile problemelor vii, ei sint de regulă, profilați pe slîngere micilor incendii zilnice, care, de fapt, denotă carențe organizatorice mai profunde! În felul acesta specialiștii pierd contactul și cu progresul tehnic; astfel din cei 40 de specialiști, numai trei erau abonați la o revistă tehnică de specialitate! Cum s-ar putea preveni această situație deloc dorită? Iată punctele, opiniile citorva specialiștii cuprinși în ancheta noastră:

SPECIALIST — PRODUCTIE — SAT

O relație vitală pentru progresul agriculturii, investigată din perspectiva tinereții

ÎN DREPTUL NUMELUI — FAPTELE

Miez de Iulie 1970. Străbătem peisajul dobrogean...
— Vezi, îmi spune unul dintre însoțitorii, o să avem o producție bogată la porumb. Iar gruii...
— Fără ingineri agronomi, fără brigadierii cu bună pregătire, fără semințe selecționate, fără mecanizare și, acum, fără irigații, crezi că am fi ajuns la nivelul actual?

puterea lui de muncă, ambiția, voința. Acum cîțiva ani a terminat la fărîmărecență. Facultatea de agricultură, astăzi numărîndu-se printre cei mai buni fermieri ai întreprinderii decorați cu „Ordinul Muncii” în toată sprijinul conținutului de zahăr în struguri prin practicarea desfrunzului. O idee care la Murlatlar înseamnă, anual, cam cinci milioane de lei beneficii... („Voi ține minte toată viața cuvintele unui instructor U.T.C., cuvinte din care eu mi-am făcut crezul vieții! Nici o societate din lume n-are nevoie de oameni medocri; oamenii nu pot fi baza pe vorbă unuia care nu ține la cuvîntul dat, iar ideile bune nefinalizate sint tot atît de... valoroase cît și comorile din fundul oceanului.”

După ce au terminat facultatea, soții Maria și Aurel Tănase s-au stabilit în satul Victoria, județul Brăila. Satisfacția muncii lor constă în faptul că producțiile sint bune, că pentru ei, cooperativa a constituit o casă, că au tot ce le trebuie. Micuțul Marius îi așteaptă în fiecare seară cu tuberculii lui de copil, cu gîndul la orele de joacă...

A muncii, a-i deprinde și pe alții cu munca, a-i depăși permanent, propuneri realizate în cadrul datelor de cîmpătii a omului nou”. GH. POPA).

Acestea în Dobrogea. Biografia asemănătoare sint încă altele și altele. Inginerul Ion Davidovici din Timoceni, județul Vrancea. În anul de după facultate a desfășurat cercetări vaste în domeniul viticulturii. Comunicările făcute au suscitat interes. Astăzi este cel mai tînr membru corespondent al Academiei de Științe Agricole și Silvicultură. („Toate realizările din cadrul lucrurilor de cercetare ale cooperativei eu le datoriez tinerilor, celor o sută și ceva de tineri care au răspuns la apelul meu de a cerceta împreună... Și, biziindu-ne pe tineri am convingerea că se pot realiza lucruri și mai importante. Dar trebuie să li se adreseze direct, să-i convingi că ceea ce le solicităm nu este un lucru oarecare, ci unul foarte serios”. — ION DAVIDOVICI).

La nordul țării, la Bistrița, inginerul Ion Petrică a creat unul dintre cele mai apreciate soriuri de cîre: „Uriașea de Bistrița” a cărei mărime este cît o nucă. („Marele nostru inativat, Ion Ionescu de la Brad, spunea că nu se poate considera un bun specialist acela care trece prin viață, prin viața satului, fără să lase urme...” — ION MODOȘAN).

Pe teritoriul în Teleorman, Vasile Ulmanu și Petre Caragea, fii ai satului, după ce au încheiat studiile agronomice, s-au reîntors printre alii, acum coordonînd activitatea în fermele zootehnice și legumicultură — surse a peste șapte milioane lei venituri anual. („Ce satisfacție mai mare poate fi decât aceea de a fi contribuții la „acimilitizarea” noștrii în satul nostru natal!” — PETRE CARAGEA).

În budiu și meseria, strădîndu-se ca în fiecare clipă să a adauge altceva vîștăului ei, inginerul Liviu Vaidiu din Jidveiu, județul Alba, în timpul înnunțărilor de la sfîrșitul primăverii trecute a rîmas în cîmp aproape o săptămîină încheiată printre sîteni, acolo unde se dădea lupta pentru apărarea bunurilor cooperative. Prin promptitudinea și priceperea cu care a acționat, cele 270 de hectare afectate de apele revărsate vor produce anul acesta cît o cincîm mie și-ar fi înlănatizat. („Eu sînt ai satului și nu pot face decît ceea ce îmi solicită oamenii lui, decît ceea ce este util, hotărîtor de important dezvoltării sale continue”. — LIVIU VAIDIU).

La cei 25 de ani ai săi, la numai un an de la absolvirea facultății, Vintilă Bulat a fost ales în satul natal — Tunarii Vechi, din sudul județului Dolj — președinte al cooperativei agricole. La scurt timp după aceea, ca urmare a muncii depuse de agronom, realizările obținute în sectoarele cooperativei s-au îmbunătățit. La grui, de pildă, media în acest an depășește trei mii de kilograme la hectar, iar la porumb și floarea soarelui, la struguri și lapte de vacă producțiile preconizate sint superioare cu pină la 100 la sută planificărilor. („Cuvîntul celui „cu carte” are mai mare greutate mai ales cînd oamenii îl știu „de-al lor”. Dar aceasta a-trage după sine o răspundere în plus, un calcul foarte riguros oricînd întreprinzi ceva, pentru

După ce au terminat facultatea, soții Maria și Aurel Tănase s-au stabilit în satul Victoria, județul Brăila. Satisfacția muncii lor constă în faptul că producțiile sint bune, că pentru ei, cooperativa a constituit o casă, că au tot ce le trebuie. Micuțul Marius îi așteaptă în fiecare seară cu tuberculii lui de copil, cu gîndul la orele de joacă...

greu. Ceea ce am sesizat cu precizie, însă, este o anume apatie manifestată de unii intelectuali ai satului, o anume rezistență a acestora față de sarcinile obștesci. Și în complexitatea atmosferei parca, de la Direcția agricolă nu primim decît mustululă, de regulă în necunoștință de cauză, nici un cuvînt de îmbărbătare, nici un „fat profesional ca de la cineva priceput, cu mai multă experiență”. — Vă rugăm să descrieți primăvara a venirii dumneavoastră în sat. Cine va întîmpina? Unde ați dormit? — El, cine să mă întîmpine? Cînd am venit eu aici, la Hunia, campania de primăvară era în plină desfășurare. Toți erau ocupați. Eu am venit pe la prînz... Pină seara am așteptat pe tovarășul președinte și pe inginerul șef. Mi-au urât bun sosit și putere de muncă; m-au îndrumat la o gazdă. Acolo stau și acum. Îmi convine... De atunci am fost lăsată să trăiesc pe piciorul mele... — Și masa unde o serviți? — Săptămînal aproape, merg

a nu-l deziluziona pe consăteni” — VINTILĂ BULAT).

— Și ar putea fi continuată pe multe pagini suita acestor microbiografi ai agronomilor care s-au angajat cu toată ființa lor să îngonuncheze greutățile, să transforme lucrurile aride în terenuri fertile, să aducă bunăstarea în sate, în casele oamenilor. Încurajați de către cei din jur, stimulați de atmosfera caldă, înțelegătoare, creată de către consiliile de conducere ale cooperativei agricole unde lucrează, biziindu-se pe forțele tinere, receptive, dornice de a afirma, asumîndu-și riscuri, adesea împlinse la extrem, rezoluții — și nu de puține ori — la odată și plăcerile vieții, agronomii, foarte mulți dintre ei, s-au legat definitiv de sat, și-au câștigat epoleții de priocopi și îmbatabili comandanți pe frontul fără tranșee al producției agricole.

Dar, din păcate, procesul de integrare a agronomului în viața satului nu se desfășoară întotdeauna și pretutîndeni ca mai sus, fără dificultăți, intruzi și cu finaluri rapid ferice. Ca orice proces prin care noul își face loc în viață, năzuind spre afirmare pleneră, și acesta al afirmării competenței în producția agricolă mai are de învins neînțelegeri, adversități, comodități... Să stăruim puțin asupra acestor observații.

BINE AȚI VENIT!... ȘI PE URMĂ?

Ai încheiat anii studenției. Ești proaspăt specialist, cu destule cunoștințe, cu multă putere de muncă, stăpînit de visul realizării tale ca om, ca tehnician. Totul însă depinde de ce, cum și unde vei lucra, de trîncina a-tracției reciproce cu satul, cu unitatea economică. Cum își prîmeste satul intelectualii? Ce condiții de trai li se asigură acestora? În perioada acomodării cine și în ce mod li ajută să depășească greutățile inerente începutului?

Un prim popas în satul Hunia, județul Dolj. Aici, cu câteva luni în urmă a sosit, cu actele și indemnizația de instalare în buzunar, tînrara ingineră Chiriacchia Constantină. — Vă rugăm să descrieți primăvara a venirii dumneavoastră în sat. Cine va întîmpina? Unde ați dormit? — El, cine să mă întîmpine? Cînd am venit eu aici, la Hunia, campania de primăvară era în plină desfășurare. Toți erau ocupați. Eu am venit pe la prînz... Pină seara am așteptat pe tovarășul președinte și pe inginerul șef. Mi-au urât bun sosit și putere de muncă; m-au îndrumat la o gazdă. Acolo stau și acum. Îmi convine... De atunci am fost lăsată să trăiesc pe piciorul mele... — Și masa unde o serviți? — Săptămînal aproape, merg

Inginera Agripina Alexandru și medicul veterinar Ștefan Almas „sînt piloni de nădejde ai producției noastre agricole” — după cum îi numește Dumitru Dînișor, președintele cooperativei agricole din Goicea Mare, județul Dolj

„Ridicarea continuă a producției și productivității muncii impune transformarea radicală a vechilor concepții și metode de lucru, răsturnînd principiile clasice de organizare și evidență, conservatoare în conținut și statice în formă. Așa cum se conturează astăzi, se impune cel puțin trei tendințe principale: întroducerea rapidă în practică a noilor criterii și științei, organizarea corespunzătoare a proceselor de producție pe baza criteriilor de eficiență economică maximă și luarea în timp util, pe baza selecției corespunzătoare a elementelor de informație furnizate, a deciziilor operaționale optime.

În acest sens, mi se pare binecîntă organizarea, în fiecare an, pe specialiștii, a unor cursuri la care colective constituite să prezinte informații precise asupra celor mai noi descoperiri într-un domeniu sau altul. Totodată, editarea și difuzarea buletinelor informative cuprinzînd comunicările institutelor de cercetări, traduceri din literatura de specialitate străînă, reconsiderarea „Zilei specialistului”, n-ar avea alt rezultat decît sporirea competenței noastre profesionale”.

Ing. DUMITRU UNGUREANU directorul I.M.A. Chirnogeni

Tot cîmpul este al porumbului; și se vorbește în lumea satelor despre producția la hectar cu mult peste media anului trecut. Și, ca să exemplificăm, la cooperativa agricolă din Ulmeni, județul Ilfov, gospodăria satului, estimînd tezurarul din deal, s-au oprit la cifra 4000. Că sint realități, ne dă asigurări specialistul cooperativei, tînrul Constantin Cherciu

putea rezolva această problemă — timpul cîștigat de noi astfel putînd fi cheltuit eficient pentru producție? — (P. Maricea, Vlădești, județul Galați). „Destule greutăți întîmpinăm cu aprovizionarea cu legume, cu lapte și alte produse alimentare. Nu sîntem din sat, locuim cu chirie, nu putem crește un pui sau sădi o roșie. Trebuie să le cumpărăm. Dar în sat posibilitățile de aprovizionare încă n-au sînt rezolvate. Sîntem nevoiți să ne aprovizionăm de la zeci de kilometri, de pe piețele orașului. E absurd, nu? — (N. L. — județul Bacău).

„Bine ați venit! Și pe urmă? În multe locuri indiferentă, răceală, de-a dreptul o lipsă de soliditudine față de nevoile firești ale acestor oameni veniți să pună umărul la ridicarea satului pe culmi tot mai înalte ale civilizației. Uneori, replica celor ce reclamă răceala și indiferența cu care au fost primii se materializează tot în rețineri, în dezinteres față de problemele producției agricole și, nu rare ori, în divorțul cu localitatea de care își legaseră atîtea vise, cu oamenii pe care și-l ar fi dorit ațoare în nobilitate misiune politică, economică și științifică ce și-o asumaseră în fața societății care i-a pregătii.

AGRONOMIA... SCRIPTELOR — O PRACTICĂ CONDAMNABILĂ

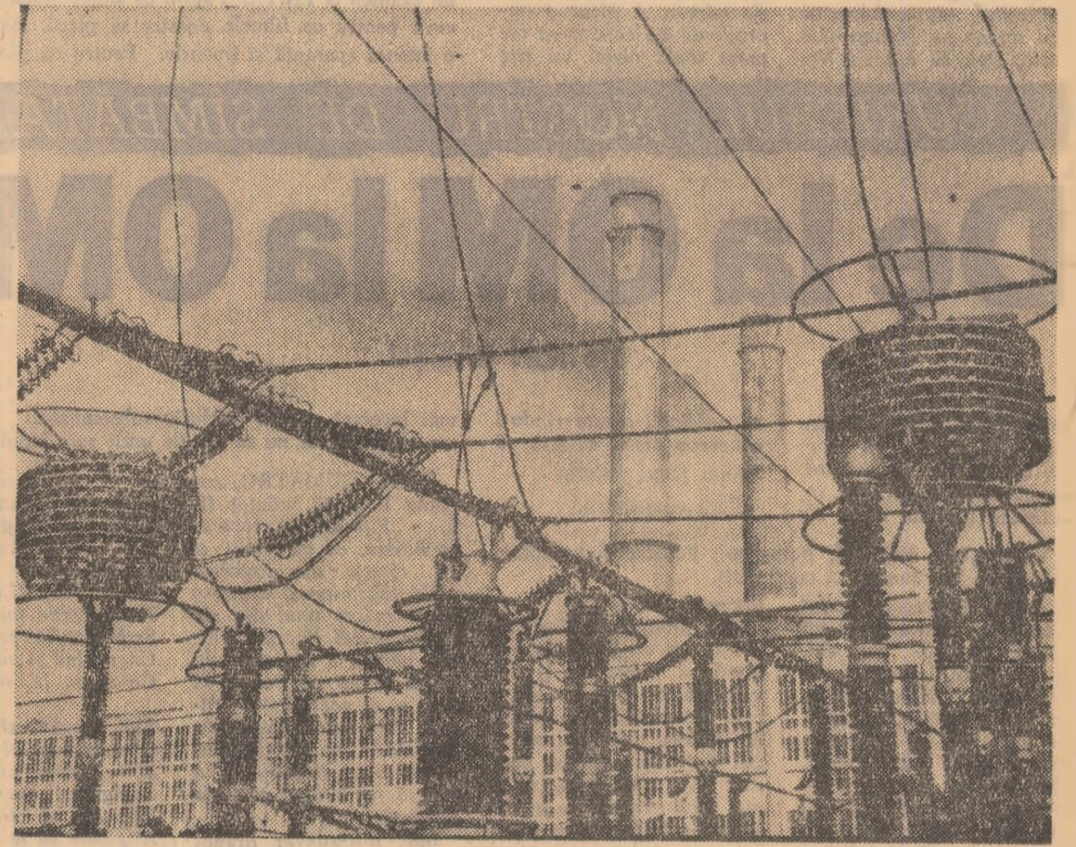
O cerință esențială, care condiționează în măsură hotărîtoare rezultatele în producție ale unităților agricole este ca specialiștii din aceste unități să desfășoare o activitate practică, laborioasă, să-și consacre timpul de lucru muncii concrete, de teren, să îndrume nemijlocit, la fața locului, pe cooperatori și mecanizatorii în vederea executării exemplare a complexului de măsuri agrozootehnice. În ce măsură este îndeplinit acest deziderat? Ce o cupă o pondere mai mare în

<p>1 Îmbunătățirea sistemului informațional</p> <p>„Ridicarea continuă a producției și productivității muncii impune transformarea radicală a vechilor concepții și metode de lucru, răsturnînd principiile clasice de organizare și evidență, conservatoare în conținut și statice în formă. Așa cum se conturează astăzi, se impune cel puțin trei tendințe principale: întroducerea rapidă în practică a noilor criterii și științei, organizarea corespunzătoare a proceselor de producție pe baza criteriilor de eficiență economică maximă și luarea în timp util, pe baza selecției corespunzătoare a elementelor de informație furnizate, a deciziilor operaționale optime.</p> <p>În acest sens, mi se pare binecîntă organizarea, în fiecare an, pe specialiștii, a unor cursuri la care colective constituite să prezinte informații precise asupra celor mai noi descoperiri într-un domeniu sau altul. Totodată, editarea și difuzarea buletinelor informative cuprinzînd comunicările institutelor de cercetări, traduceri din literatura de specialitate străînă, reconsiderarea „Zilei specialistului”, n-ar avea alt rezultat decît sporirea competenței noastre profesionale”.</p> <p>Ing. DUMITRU UNGUREANU directorul I.M.A. Chirnogeni</p>	<p>2 Reconsiderarea esențialei sale atribuții: îndrumarea tehnică</p> <p>Termenul „locul inginerului este cîmpul” s-a consacrat nu numai în limbajul nostru, al agronomilor. Și de bună seamă el exprimă esența muncii ce sîntem chemați să o desfășurăm. Dar să te aflu numai în cîmp, fără să ai duci cu tine măcar o idee nouă pe care ai aflat-o doar cu 5 minute înainte, este ca și cînd o echipă de fotbal își sufoară, prin presing, adversarul dar care, din prudență, a făcut nevăzută poarta. Totul trebuie dozat. După umila mea părere, de agronom cu aproape 45 de ani de meserie în spate, a citi o oră, a experimenta trei ore și a îndrăma în cîmp patru ore este de cel puțin o sută de ori mai eficient decît a sta în cîmp chiar și un an consecutiv dar fără să fi întors o filă, fără să fi verificat tu înți eficiența unei recomandări tehnice. Introducerea seminarului tehnic lunar, a građațiilor profesionale — așa cum există la cadrele didactice — mi se pare o necesitate, o soluție la care ar trebui să se gîndească tovarășii din Ministerul Agriculturii și Silviculturii.</p> <p>Dr. ing. DUMITRU HALALAU</p>	<p>3 Brigadierii — fără excepție cadre dintre tehnicienii</p> <p>Ne trosim acum foarte mult timp cu organizarea, cu explicarea unor noțiuni elementare. Aceste treburi le-ar putea face brigadierii. Dar numai acei brigadierii care sînt posesorii cunoștințelor de specialitate. Adică tehnicieni. În cooperativele agricole lucrează însă, încă prea pușini tehnicieni. Deși unele reglementări s-au făcut în ce privește retribuția acestora, totuși normele în vigoare n-au reușit să elimine în totalitate neajunsurile legate de atragerea acestor tineri, cu a căror pregătire statul cheltuiește sume imense, să lucreze în unitățile agricole cooperative. Am făcut un calcul: prezența unui tehnician în cooperativa agricolă, pe care l-am salarizat cu 1300—1400 lei pe lună, ar permite obținerea — numai pe seama materializării competenței, a asigurării respectării normelor tehnice — a unui venit suplimentar de circa un milion lei la 100 hectare de vie, de sute de mii de lei la aceeași suprafață de legume și de zeci de mii de lei la cultura mare!</p> <p>Ing. FLOREA FINTINĂ C.A.P. „23 August” Maglavit</p>	<p>4 Să se refînă: specialistul nu este bun — la — toate</p> <p>Nu o dată auzi fraze convingătoare: ești om cu carte trebuie să te pricepi! Și acest „te pricepi” înseamnă de cele mai multe ori darea de seamă a comisiilor de cenzori de la cooperativa de consum, sau a comisiilor de femei, sau raportul pe care să-l prezinte X la o adunare cu cetățenii unde se discută despre starea drumurilor sau despre sistematizarea gospodăriilor de pe ulița nu știu care, despre natalitate și cite altele. Sau sîntem propuși în diverse comisii și comitete culturale-artistice de tutelă, de înfrumusețarea satului, de electricificare, de construire a cîminului cultural. Înțelegem că totul pornește de la încrederea de care ne bucurăm printre sîteni. Se pierde însă din vedere că astfel devenim de două ori nefolositori: o dată că nepricepîndu-ne la toate facem lucru de mintulălă, sau nu-l facem deloc, iar apoi, pierdem timp prețios de la treburile pentru care sîntem pregătii să le realizăm, pentru care sîntem plătiți. S-ar cîștiga foarte mult dacă s-ar refîna și s-ar respecta adevărul: specialistul nu este bun-la-toate</p> <p>Ing. TRIFAN FLORESCU C.A.P. Vinjuleș</p>
--	---	--	---

ANCHETA INTERNAȚIONALĂ A „SCINTEII TINERETULUI”

realizată de
IOAN VOICU

VA REZISTA ENERGIA ELECTRICĂ

Dezvoltarea atât de spectaculoasă a tehnicii, ritmul rapid de industrializare caracteristic timpurilor noastre necesită cantități din ce în ce mai mari de energie și mai cu seamă de energie electrică. La ora actuală, din întregul consum mondial de energie, un sfert este reprezentat de cea electrică, al cărui ritm anual de creștere este de două până la trei ori mai mare decât al celorlalte forme de energie.

Apar astfel noi probleme, începând cu producerea, continuând cu transportul și încheind cu folosirea ei. Ancheta de față prezintă opiniile unor specialiști din câteva țări, privitoare la viitorul industriei energiei electrice.

LA TOT MAI ACUTA „FOAME DE ENERGIE”?

Conducerea centralelor de la domiciliu

Ing. ALEXANDRU IANCU

șeful serviciului de automatizare de sisteme energetice de la Întreprinderea pentru raționalizarea și modernizarea instalațiilor energetice

Pentru asigurarea permanentă a unei coordonări optime a regimurilor de funcționare a hidrocentralelor, ceea ce implică și utilizarea economică a apei, s-a considerat avantajoasă conducerea concentrată a hidrocentralelor în cascadă, dintr-un singur punct de dispecer. Astfel, în caz de avarii există condiții ideale pentru o intervenție promptă și eficientă, atât prin încălcarea imediată a grupurilor în funcțiune cât și prin pornirea de noi unități. Evident, operativitatea poate fi realizată doar dacă dispecerul acționează direct cu ajutorul unor instalații de telecomandă.

În acest sens, al elaborării unor instalații de automatizare și telecomandă pentru echiparea centralelor hidroelectrice ce funcționează în cascadă, s-au canalizat studiile și cercetările mai multor servicii ale I.R.M.E. în perioada 1965—1967. Rezultatele au fost valorificate prin construirea și montarea în zece centrale de pe valea Bistriței, între Piatra Neamț și Bacău, a unor echipamente ce permit supravegherea și conducerea tuturor centralelor de la punctul de dispecer din Piatra Neamț. Simple comenzi duc la pornirea și oprirea centralelor și la încălzirea lor cu putere.

Dețierea hidrocentralelor Bistrița cu aceste instalații permite, pe lângă alte avantaje, optimizarea folosirii potențialului hidroenergetic disponibil, ceea ce repre-

zintă un spor de 2 la sută la energia produsă.

Caracteristică acestei automatizări este concepția originală ce o deosebește de alte asemenea instalații folosite în Europa, conferindu-i un grad de superioritate. Dispecerul comandă zecele de dispecer, ca pe un singur agregat deoarece pe fiecare centrală există o automatizare locală cu rolul de a hotărî care anume grup să intre în funcțiune în orelle de vîrf. În aplicarea acestui sistem de cascade de pe Argeș s-au prevăzut multe alte perfecționări. Dacă pe Bistrița însăși construcția și utilizarea centralelor necesită menținerea de personal — evident redus numeric față de perioada dinaintea introducerii automatizării — pe Argeș un singur om va supraveghea centralele de la domiciliul său. În timp ce omul se va ocupa de treburi personale în gospodărie, în caz de avarie, de nevoie de cuplare sau decuplare a unor grupuri, o suneție îl va avertiza că semnalizarea luminoasă îi indică ce are de făcut. Este un pas înainte în usurarea activității depuse de salariații centralelor, o creștere a siguranței de funcționare. Firește, aceasta nu reprezintă ultimul cuvînt, limita posibilităților. Furnizarea de energie electrică de către centrale complet automatizate este de domeniul viitorului apropiat.

Motoarele de avioane utilizate în... subteran

Dr. ing. ERVIN HÜTTNER

Institutul federal de probe și cercetări din Viena — Austria

Faptul că turbinele cu gaz cîștigă un domeniu mereu mai larg de aplicare nu este nicicînd un întâmplare, ci traducerea în practică a unor îndelungate studii și cercetări ce le-au impus prin randamentul înalt de exploatare. În termocentralele ale căror grupuri sînt puse în mișcare de turbinele cu abur, pornirea giganticele agregate durează uneori 12 ore, pe cînd turbinele cu gaz necesită pentru reglare și pornire circa 10 minute. Tocmai această rapiditate le face preferabile atât pentru producția obișnuită cît mai cu seamă pentru acoperirea vîrfurilor de sarcină, care necesită introducerea în sistem a unei can-

tități suplimentare de energie electrică imediat ce consumul de curent electric crește.
Dar avantajele turbinelor cu gaze nu se opresc aici. Fiind construcții ușoare, necesită cantități reduse de material, avînd totodată și un gabarit redus. Sînt și alte motive care le clasifică în rîndul agregatelor economice de producere a energiei electrice. Într-un volum mic se obțin energii mari. Un singur exemplu este clovent. Dacă la turbinele cu abur turația este de 3000 ture/minut, la cele cu gaze ea crește de 4 ori.
Desigur, acolo unde găsești o asemenea multitudine de avan-

1970

• Producția de energie electrică în România va fi de 35 miliarde KWh.

• Lungimea liniilor de transport de înaltă tensiune va fi de 1,7 ori mai mare decît în 1965, iar ponderea liniilor de 400 KV din total va spori cu 5 procente.

• Circa 80 la sută din numărul total al satelor va fi electricat.

1975

• Producția de energie electrică va fi de 55—57 miliarde KWh.

• Consumul intern de energie pe cap de locuitor va fi de 2 400—2 500 KWh.

• În următorii cinci ani se vor construi încă 2 000 km de linii electrice de 220 și 400 KV.

• În aceeași perioadă puterea instalată va crește cu 5 800 MW.

Ne vom bucura de avantajele unui generator inepuizabil?

Dr. ing. IOSEF VLACH

directorul Institutului de cercetări științifice de energetică din Praga

taje este practic imposibil să nu întîmpini și unele greutăți. În cazul de față, acestea constau în calitatea materialului din care se realizează turbinele. Pe de o parte, gazele arse conțin sulf — dusman de temut al oțelului. Pe de altă parte, gazele ies din camera de ardere la temperaturi de 1500°C intrînd în turbină la 800°C, temperatură la care oțelul trebuie să aibă înalte calități refractare pentru a rezista. Această problemă, a materialului, constituie astăzi obiectul unor așidue cercetări și încercări. Materialul cel mai indicat, tînd cont de posibilitățile de obținere, rămîne oțelul cu structură austenitică ce prezintă rezistența crescută la temperaturi înalte cît și o foarte bună rezistență mecanică. În Marea Britanie s-a obținut aliajul nimonic (avînd în compoziție nichel, molibden și doar urme fine de fier) ce rezistă pînă la temperaturi de 1000°C.

O altă noutate în materie tot de turbine cu gaze o constituie unele încercări reușite de a folosi drept camere de ardere, deci de pregătire a gazelor, motoare uzate de avioane. Trei-patru asemenea motoare sînt suficiente pentru alimentarea unei turbine. S-a mers chiar mai departe și s-a găsit un lichid ușor ce poate fi introdus în turbină în locul gazelor. Adică, aceeași turbină poate funcționa cu combustibili în două stări de agregare, ceea ce este foarte avantajos din punct de vedere economic.

Avantajele de mai sus mă determină să consider că turbinele cu abur vor fi cele ce vor acționa din ce în ce mai mult agregate producătoare de energie electrică. Cu atît mai mult, cît centralele electrice cu asemenea agregate se pretează foarte ușor la o automatizare completă. Ele pot fi comandate de la distanțe foarte mari, de către dispecerul energetic național. Simple comenzi ale butoanelor și aceste centrale vor trimite tensiunea suplimentară pe conductorii metalici ai sistemelor energetice.

În ultimul timp se pune tot mai mult întrebarea cui aparține viitorul: hidro sau termocentralelor. Se poate răspunde cu toată certitudinea că celei de a doua forme de centrale electrice. Sînt numeroase țările care dispun de o rețea hidrografică de-a lungul căreia zece și zece de hidrocentrale produc energie electrică. La un moment dat însă, cînd toate posibilitățile de amenajări se vor epuiza, cînd puterea grupurilor va crește la maximum, se va apela la termocentrale și aici se ivesc două posibilități: folosirea combustibililor clasici sau a celor nucleari, în funcție bineînțeles tot de resursele existente. Oricum, viitorul este al centralelor termice.

Dar, cu aceasta, sursele de energie electrică nu s-au epuizat. Dacă centralele hidro și termoelectrice rezolvă cererile în cazul consumului obișnuit, apar totuși probleme greu de rezolvat în orelle consumului de vîrf. Mai cu seamă pentru satisfacerea acestor cerințe sînt căutate pentru surse noi, chiar modeste, dar absolut necesare. În unele state ca Italia și Ungaria se folosește energia eoliană ce acționează grupuri de mică putere al căror debit este acumulat și introdus în sistem în funcție de necesități. Alte țări, ca Uniunea Sovietică și Islanda, folosesc energia geoter-

port cu alte surse de energie. Atunci energia geotermică va fi folosită pe scară largă.
Arătam la început că unele țări sînt dezavantajate din punctul de vedere al rețelelor hidrografice propice construirii de baraje și lacuri de acumulare. S-a căutat găsirea unei ieșiri și dintr-o asemenea situație. Soluția constă în captarea apei subterane și pomparea ei sub o presiune egală cu cea a apei dintr-un lac de acumulare. Totul se află numai la stadiul de experiment, existînd incertitudinile asupra avantajului unei asemenea procedee. Nu cumva energia necesară pomparei apei este foarte apropiată cantitativ de cea obținută din aceste hidrocentrale? Rămîne ca viitorul apropiat să ne răspundă și la această întrebare.

În ceea ce mă privește consider — deși s-ar putea să pară plină de fantezie presupunerea mea — că energia viitorului va fi energia solară. Nu numai la bordul navelor cosmice ci și pe pămînt, în locuințe și întreprinderi industriale vom utiliza energia electrică produsă cu ajutorul energiei solare. Punerea la punct a tehnologiei celulelor fotoelectrice și noi descoperiri ale fizicii vor pune la îndemîna noastră valorificarea acestui inepuizabil rezervor de energie.

Hipertensiunea arterelor... metalice

Ing. LUDVIK PINKO

inginer șef adjunt la Întreprinderea Energo Pomiar din Gliwice — Polonia

Există o tendință vizibilă de transportare a energiei electrice la tensiuni din ce în ce mai înalte. Se pune problema dacă acest efort este rentabil, dacă

mai accentuată atît a instalațiilor de transport cît și a celor de distribuție și transformare. Dar să presupunem că am reduce de oca. 1000 de ori tensiunea unei rețele și am dori ca la destinație să ajungă aceeași putere. Sînt de cîte ori ar crește diametrul conductorului? De peste 3000 ori! Evident, un asemenea conductor ce ar ajunge la o grosime de 8—10 m., nu ar putea fi susținut de nici un stîlp, iar consumul de material ar fi enorm.
S-a ajuns astăzi la construirea unor linii de foarte înaltă tensiune (750 000 V) și amplitudine energetice crescînd pînă la valori ce vor depăși 1 000 000 V!

Aceste tensiuni foarte înalte reprezintă viitorul transportului energiei electrice. Numai că locul actualilor linii aeriene va fi luat de cablurile de înaltă tensiune (conductori îngropați). Pînă la sfîrșitul actualului secol, în S.U.A. se preconizează ca rețeaua de distribuție cît și o parte din cea de transport să fie pe bază de cablu. Pentru a nu se ajunge la creșteri excesive de temperatură ce ar putea compromite izolarea, s-a propus răcirea forțată a cablurilor cu ajutorul uleiului ce

este pompat sub presiune printr-un tub amplasat în cablu. La tensiuni foarte mari se va folosi probabil heliul lichid, care va răci conductorul pînă aproape de zero absolut, diminuîndu-l în acest fel la maximum rezistența. Așa se va atinge la o supraconductibilitate cu pierderi negliabile.

Dacă asupra transportului la tensiuni foarte înalte atît a curentului alternativ cît și a celui continuu nu planează incertitudinea, nu același lucru se întîmplă cu experimentele în domeniul magnetohidrodinamicii, a cărei utilizare practică rămîne deocamdată imposibilă. Am face o greșală dacă am considera că fiecare teorie lansată de fizicieni va putea fi tradusă în viață dinmăi cum tot o greșală ar constitui afirmarea că nu se vor mai găsi și alte mijloace de transport a energiei. Așa cum se zîmbea în urmă cu ani și ani la citirea cărților lui Jules Verne, tot la fel unii vor zîmbi probabil la afirmarea că lăsserul va putea transporta energia. Cine știe, poate chiar în secolul nostru vom fi martorii triumfului unei asemenea idei.

Intersecțiile energeticii cu celelalte științe

Ing. SPIRIDONOVIC SRDJAN

șeful secției de măsurători electrice a Institutului de electrotehnică „Nic. Tesla” din Belgrad

De cele mai multe ori cînd se vorbește de creșterea necesității de energie electrică, de mărirea producției acestei energii prin construirea de noi centrale și linii de transport se are în vedere partea electrotehnică, aspectul pur electric, ceea ce este totuși o eroare. Nu numai electrotehnică, electronică, energetică concurează la obținerea, transportul și distribuția curentului electric. Se preconizează transportul de energie electrică la tensiuni din ce în ce mai mari. Aceasta implică contribuția multor alte științe. Liniile aeriene de înaltă tensiune folosesc acruil drept izolator. Cîscind tensiunea, apare necesară mărirea distanței dintre conductori, deci noi calcule pentru dimensionarea imensilor stîlpi susținători. Chimiei și industriei izolațiilor le revine sarcina de a furniza portelan cu înalte calități izolatoare dar și mecanice. De multe ori este necesar ca

portelanul folosit la construirea izolațiilor să fie mai fin decît cel din care se fac serviciile de calea. Și mai mult se complică lucrurile în cazul folosirii cablurilor îngroșate care necesită materiale izolante ce, pe deasupra altor cerințe, trebuie să răspundă și unei minime degradări în orice condiții ar fi instalate.

La unele centrale, apa rece pompată din rîuri se reîntoarce ca apă industrială cu un conținut de impurități. Numai montarea unei instalații de filtrare nu este suficientă deoarece temperatura ridicată a apei distruge peștii și vegetația.

Am arătat numai cîteva din aspectele ce determină o conlucrare strînsă între energetică și multe alte științe. Chimiei și biologiei, inginerii constructori și medicilor sînt chemați ca alături de energeticieni, prin îndelungi și perseverente cercetări, să le găsească rezolvarea.

Antene

• GENERATOR TERMOIONIC CU COMBUSTIBIL MINERAL

De obicei, generatoarele termoelectrice funcționează cu energie solară sau căldură degajată de izotopi în timpul descompunerii lor. Fotosirea combustibilului mineral este mai dificilă datorită necesității unei izolații între produsele arderei (care ating 3000° F) și emițătorul termoelectric. O asemenea temperatură conduce la oxidarea lui.

Îată însă că firma americană „Energy Research Corporation” a construit un generator termoelectric care funcționează cu combustibil mineral pe principiul iradierii de electroni de către suprafața incandescentă. Ajuns pe suprafața rece, electronii capătă un anumit potențial. Deși primul generator de acest fel are o putere de numai 70 W, firma își propune să construiască în următorii ani generatoare cu puteri de 300 W și chiar 3 kW.

BATERIE DE LUNGA DURATĂ

Bateriile clasice, cu placi din carbură de plumb, cu calciu sau plumb cu mică, au o durată de funcționare destul de scurtă. Căutînd un mod de realizare a unei baterii care să funcționeze mai mult ani firma „Bell Telephone Laboratories” a realizat o baterie cu plumb acid în formă cilindrică a cărei durabilitate este de cel puțin 30 de ani.

Masa activă a bateriei reprezintă o pastă cu structură cristalină. Carcasa bateriei este confecționată dintr-un material plastic ignifug. O altă noutate la această baterie o constituie faptul că în urma coroziunii, prin creșterea cantității de pastă crește capacitatea totală a bateriei. Adică coroziunea care de obicei are o influență dăunătoare, acum îmbunătățește caracteristicile noii baterii pe o perioadă de timp destul de lungă.

• ENERGIE ELECTRICA DIN... ZĂPADĂ

O firmă californiană producătoare de energie hidroelectrică a anunțat sporirea cantității de resurse de „cărune alb” cu 5 la sută. Suplimentarea devine posibilă prin montarea a șapte arzătoare pe crestele unui arc montan de 48 km lungime. Acestea emiț o mare cantitate de fum care conține cristale de iodură de argint și sînt comandate de una din centralele hidroelectrice.
Pentru realizarea acestui sistem, experimentările au durat cîteva ani. El va permite și obținerea unor date generale prin compararea

volumelor de precipitații înregistrate în perioadele de „însămîntare” a norilor sau de inactivitate a arzătoarelor.

• NOU PROCEDEU DE RECUPERARE A ENERGIEI ELECTRICE

Industria electrotehnică din Estonia produce convertizoare redresoare-inversoare de o construcție specială. Aceste instalații neobișnuite, care funcționează pe căile ferate sovietice, nu numai că transformă curentul alternativ în curent continuu dar și readuc excedentul de curent în sistemul energetic.

Puterea noului convertizor este de 800 kW. El redă sistemului energetic 10 900 kWh energie excedentară în decurs de 24 de ore. Tînd seama de faptul că în U.R.S.S. există zece de mîi de kilometri de căi ferate electrice, reducerea consumului nerățional de energie în acest domeni echivalează cu punerea în funcțiune a cîtorva centrale electrice.

Antene

AGENDA

Președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, NICOLAE CEAUȘESCU, a trimis Șahinșahului Iranului, MOHAMMAD REZA PAHLAVI ARYAMEHR, următoarea telegramă:

In numele Consiliului de Stat, al poporului român și al meu personal, exprim Maiestății Voastre Imperiale, poporului iranian, tuturor celor care au avut de suferit de pe urma cutremurului din provinciile Gorgan și Khorassan, sentimentele noastre de profundă compasiune.

Vicepreședintele Consiliului de Miniștri, Iosif Banc, a oferit vizieri, în saloanele Hotelului Athenee Palace, un dîneu în cinstea delegației guvernamentale coreene condusă de Zang Zun Thek, vicepreședinte al Cabinetului de Miniștri al Republicii

Populare Democratice Coreene. Printre persoanele participante se afla și Kang Iang Săp, ambasadorul R.P.D. Coreene la București.

În timpul dîneului, tovarășii Iosif Banc și Zang Zun Thek au rostit toasturi.

Solemnitatea acordării gradului de ofițer promoției 1970 de absolvenți ai Școlii militare de ofițeri a M.A.I.

În Capitală a avut loc vineri dimineață solemnitatea acordării gradului de ofițer promoției 1970 de absolvenți ai Școlii militare de ofițeri a Ministerului Afacerilor Interne.

După întoarcerea înmănușării de stat al Republicii Socialiste România, s-a dat citire Ordinului ministrului afacerilor interne pentru acordarea gradului de ofițeri noli promoții. Apoi au fost înmănușate premiile absolvenților claselor pe primele trei locuri la învățătură, disciplină și alte activități în cadrul școlii.

În numele celor mai tineri ofițeri de milizie, locotenentul Damian Stelian, șeful promoției, a mulțumit conducerii de partid și de stat pentru condițiile bune de învățătură create și a exprimat angajamentul întregii promoții de a-și aduce contribuția la întărirea legalității socialiste, la apărarea avuțiilor obiective și personale al cetățenilor, la asigurarea ordinii și liniștii publice.

A luat apoi cuvîntul general-majstor Nicolae State, care, în numele ministrului afacerilor interne, l-a felicitat pe noli abso-lvenți, la asigurarea ordinii și liniștii publice.

Absolvenții școlii au adresat o telegramă Comitetului Central al Partidului Comunist Român, tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Consiliului de Stat, Comandant Suprem al Forțelor Armate ale Republicii Socialiste România, în care se spune:

Absolvenții Școlii militare de ofițeri a Ministerului Afacerilor Interne, în acest moment so-

lemn, — de înaltă la grad de locotenent — își îndreaptă cu recunoștință toate gândurile și simțimintele către Partidul Comunist Român, conducător în-cercat al poporului în opera de edificare a socialismului în pa-tria noastră.

Prin scrija conducerii de par-tid și de stat, a dumneavoastră personal, iubite tovarășe Nicolae Ceaușescu, au fost asigurate toate condițiile pentru a ne pre-găti multilateral și temeinic. În școala am învățat să respectăm munca creatoare a poporului și să apărăm, așa cum se cuvine, marile realizări obținute în o-pera de construire a orînduirii noastre socialiste.

Ne angajăm ca în întrecerea noastră activitate să traducem în viață hotărârile de partid și de stat, să aplicăm în practică cele învățate în școala și să ne perfecționăm continuu pregătirea politico-profesională și mili-tară. În munca noastră vom respecta și apăra drepturile fundamentale ale cetățenilor, do-vedind maximum de solicitudine față de interesele și cererile le-gale ale acestora. Totodată, vom dovedi integritate și fermitate în prevenirea și combaterea faptelor antisociale, bazin-du-ne pe sprijinul larg al cetățenilor.

Vă asigurăm că am vom pre-ocupă nici un efort pentru a contribui, alături de toți oame-nii muncii, la înlăturarea pro-gramului trasat de Congresul al X-lea al partidului, de furtire a societății socialiste multilate-ral dezvoltate pe pămîntul Românesc.

La sfîrșitul solemnității a avut loc defilarea noli promoției de ofițeri de milizie. (AGERPRES)

SPORT • SPORT

O MARE ÎNTECERE LA BUCUREȘTI

„Cupa Europei“ la atletism

● Se anunță un spectacol athletic de mare înfățișare ● Trei record-mene mondiale și 4 campioane olimpice vor evolua pe „Republi-cii“ ● O invitația a medalietelor noastre olimpice

Sorții au făcut ca în semifinalele Cupei Europei la atletism feminin echipa noastră să cadă în aceeași grupă cu puternicele reprezentări ale U.R.S.S. și Poloniei iar ca-lificarea pentru etapa finală să fie stabilită doar pentru ocupan-tele primelor două locuri. Calcu-lul reze al hîrtilor indică favorite reprezentantele Poloniei și U.R.S.S., la o diferență de puncte suficientă pentru ca atletele ace-sora să nu concureze cu emou-tiul prea mare. Și totuși...

Concursul de la 2 august are loc la București pe stadionul „Repu-blicii“ și adesea terenul acesta constituie pentru atleții noștri un motiv de depășire, un imbold spre rezultate superioare, atunci cînd spectatori îl susțin cu căldu-ră. Diferența de puncte calculată teoretic este mare. (După un calcul de anticipație al antrenorilor români) Polonia 73 p. U.R.S.S. 73 p. România 37 p. Cu greu ne putem aștep-ta la minuna răsturnării acestui calcul. Totuși, atlete-le noastre au posibilitatea ca, alături de adversarele lor renumite, să-și depășească actualele performanțe sau eventual să realizeze noi recorduri. Astfel, la săritura în înălțime Cornelia Popescu, la unul din antrenamentele ne-a în-credință o confesiune: „Am face tot posibilul să cîștig acest concu-rsus unde întinsec cele mai în-forme „Jindimister“ la ora actuală din Europa“ (Lazareva 1,87 m. Guseinbaeva 1,85 m. Hübnerova 1,85 m). De un înalt nivel valoric va fi și cursa de 200 metri. O sin-gură concurentă din 7 are per-formanțe mai slabe de 24,0 sec.; în rest, Samotseva (U.R.S.S.), Merlova (Cehoslovacia), Meyer (Elveția), Jedrejek (Polonia), Brunl (Italia) își vor rezolva tiva-lizările pe performanțe de 23 sec. După o perioadă de întrerupere a antrenamentelor avînd doar cîte-va săptămîni de lucru normal, reprezentativa noastră, Mariana Gălbă va avea totuși un cuvînt de spus în această luptă. Are de apărut prestigiul de finalistă la „europenele“ de anul trecut. La startul probei de 100 metri gar-duri, se va alinia și realizatoarea în acest an, a recordului mondial al probei Duknevič (Polonia), pentru locul II însă un lot de 6 atlete au șanse apropiate printre care și Valeria Bufanu care cînd este bine pregătită, este capabilă

de surprize plăcute și chiar de un nou record românesc al probei. Participări selecte cuprînd și probele de demifon, 800 și 1.500 me-tri, la care participă mai multe finaliste de la recenta ediție a campionatelor europene. Pignl (Italia), Wierzbowska (Polonia), Braza (U.R.S.S.) și românele Silay și Lincă se anunță printre protagoniste. Săritura în lungime va fi o probă viu disputată pro-babil pentru ocuparea locului II, deoarece la victorie aspiră în pri-mul rînd campiona noastră olimpică Viorica Viscopeanu. Și la probele de aruncare deosebit de interesantă este finala de sămă-nă participări selecte. La proba de aruncare a greutății pentru campiona olimpică și de-terminatoarea recordului mondial Cijova (U.R.S.S.) este suficient doar o aruncare de demonstrație pentru a-și întrece cu aproape doi metri următoarea clasă. În schimb la disc campiona noastră olimpică Lia Manoliu (98,2 m) primește replica sovieticei Danlo-va (98,8 m) neputîndu-se face pronosticuri certe în privința în-vîngătoriei. Ca de altfel și la săritu-rea unde cu toate că poloneza Jaworska are o performanță su-perioară celorlalte concurente. În-trecerea e deschisă deoarece su-lita este înal caricăcișă decît celelalte materiale de aruncat iar performanțele sînt mai în-consistente.

Într-un cuvînt, un concurs va-loros (cînd deținătoare de recorde-mi mondiale, patru campioane olimpice), cum ne-am avut ocazia de mult să vizionăm. De altfel, cititorii acestor rînduri trebuie să se considere invitați la concurs ai medalietelor noastre olimpice Viorica Viscopeanu, Lia Manoliu și Ileana Silay. Ele m-au rugat sărătorii să vă transmit a-ceastă invitație pe care nimeni nu cred că o va refuza.

Box

sovieticului GRANICIKOV. CU-TOV a boxat, așa cum îl știm, într-un stil de MARE CAMPION. Loviturile sale deosebit de pre-ce și eficiente l-au „tocat“ pur și simplu pe adversarul său care nu a putut să-și reziste pînă în final. Dintre ceilalți boxeri români care au urcat treptele ringului, s-a de-lasat oarecum VASILE IVAN. Dar și el nu ne-a convins prin vic-toria obținută. Cînd despre celăl-tel învingător român — A-DRIAN MORARU putem spune că jurăm l-a făcut cadoul victo-ria. De altfel publicul, obiectiv și cinstit, a contestat decizia juriului. Este o nouă dovadă că spec-tatorilor români nu le lipsește o-biectivitatea, că ei pun tîm pre-sus cinstea și calitatea întrecerii sportive la care asistă.

Sîmbăta seara (de la ora 18,30) în potocea stadionului „Dinamo“ se vor desfășura finalele „Dina-moviadelor“. Ele se anunță de-sebilit de disputate și, avînd în ve-dere galele la care am asistat, credem că vor oferi un spectacol de bună calitate.

SILVIU DUMITRESCU

P.S. Reprezentativa noastră masculină susține, de asemenea, azi și mîine la Zărîch o întîlnire în cadrul semifinalei Cupei Euro-pel. Eveniile organizatoare au hotărît ca fetele și copiii să aibă acces li-ber la peluzele stadionului „Re-publiicii“.

A doua semifinală a „Dinamovidei“

7 boxeri români calificați în finală

La începutul celei de a doua semifinale s-a anunțat o veste plăcută pentru publicul specia-lizat: MARIU CONSTANTINES-CU în urma competiției înaintate de către Clubul Dinamo-București, a fost declarat în-vîngător. Deci, s-a repetat, într-un fel, neașteptata ce l se faceuse cu o seară înainte.

Revenind la cea de-a doua se-mifinală trebuie să spunem că boxeri români au avut o com-portare meritorie. Alături de ION OLTEANU și MARIU CON-STANTINESCU s-au mai calificați în finală ST. BOBOC, V. IVAN, A. MORARU, C. CUTOV și I. A-LI-E.

Cîteva cuvinte despre CALIS-TRAT CUTOV, învingător prin abandon în reipiza a III-a în fața

FĂNUȘ NEAGU vă prezintă:

Idolii gazonului

DUMITRACHE

„I-am spus Corsarul pentru atacurile lui îndrăznețe; și i-am mai spus Roibul (și mi-a cerut, zîmbind, un mieș) pentru părul lui, ondulat de privirea fetelor, care-mi amîn-tește de un cîmp de secară la malul Mediteranei.“

A crescut pe lângă Cuțitul de argint, de-ocheat de ursitoare. Știe să treacă prin ma-hale cu pas săltat, ca fantă de alătădă, au-reolat de aventură. Tarfurile de lăutari îl spun în cîntec (în Mexic înfloraua lângă el orchestrele de mariachis, iar într-o grădina din Lima, mi-a povestit Dinu, după 1—1 cu Peru, a dansat samba, scuturînd o legătură de clopotei, un ceas întreg), de după per-delele de zorele ochi plini de dor se aflînd de el.

Numărul 1 al fotbalului românesc e un băiat frumos, naiv și plin de candoare. În-tro-dumnică dimineața l-am înțîlnit în Obor-ul Bucureștilor, în locul unde copiii fac schimb de păsări (porumbi, sticleți, mierle, bogrosi), se plimba, el însuși copil, printre colivile de răchită, în brațe cu un cîine pe care, cu ajutorul larg al unui mesteriu al tribunelor, l-a dat pe patru porumbi.

Roibul își poartă cu mîndrie pistriul și per-ciuniu stufos.

„Îl privesc (poate că vîrsta mea e de vină) cu pe un copil prins cu degetele în bor-na-cu de magiun. Pîrcădob, cel plecat să cu-cerească Parisul, mi-a mărturisit că Dumit-rache, în deplasări, cumpără, ca să se joace cu ele, pistoale cu capace. „Sus mîinile, dom-nule portar“ și Tamango ridică brațele în-ter-van și ripostează: „mă, detectivului paște, nu pe mine trebuie să mă găsești, io-i la fîntă p-ăla din poarta înomică, da tu cu dă jo-aci ochita, îl pui mîngea numa-n poala“.

„Să făcică, în cantonamentul echipei; Di-namo, într-o zi, astă-toamnă, a dispărut și l-au căutat două ore. L-au găsit în fundul livezii, suîți într-un prun. „Ce faci acolo?“ l-a întrebat Lucescu. „Mă uitam cum vine toamna spre noi“. Și apoi: „Lucică, tu ai văzut vreedată urși vii prin pădure?“

Cînd s-a întors de la Guadala-jara, ma-sunat și m-a chemat în oraș. Purta o că-mășă cu desene fistiche și mi-a zis: „nea Fănușe, da-aper cu asta pe plajă, la Ma-maio, nu-i așa că mîncă lumea furnici?“ „Ce Ji-a plăcut la Guadala-jara?“ l-am întrebat. „Mi-a plăcut cînd l-am în-doit pe portar-

cul ceș și pe cel brazilian — mama spune c-a plîns în hohote — mi-a plăcut cînd mi-am serbat ziua și m-am aruncat îmbrăcat în pi-scină, și mi-a plăcut cînd Dumitru s-a aruncat c-o vorbă din Giulești, de-ala rolund în arbitrul meciului România — Brazilia... Știi, dă s-o măscu la Timișoara, și Dumitru l-a întors pentru o clipă în carierul Mehala. Nu mi-a plăcut de loc îndepărtarea lui Ta-mango din poartă.“

Locul lui Dumitrache e deasupra legilor fotbalului. La fel ca și Dobrin, sau poole-mai mult ca ei, Dumitrache iubeste dribling-ul cu patimă. Barierele fotbalului, din mo-mentul cînd sportul regel o devenit indus-trie, pot fi rupte — și sînt — numai de cei ce știu să lungească fulgerător printre ciocanele de măcinat oase cu care lucrează din plin toți fundașii din lume.

Dacă-și f fost portar nu l-aș fi iubit ni-ciodată pe Dumitrache. Din pricina secun-delor plensind de atîta primădie pe care la construieste în apropierea carei, mic, Spaima gonește alături de piciorul lui — și pentru că nu sînt portar, acest băiat, dăruît cu aripi, va rămîne ani mulți înscris în vi-sul de dumnică.

Dumitrache mi se pare uneori că e cel mai înalt jucător român; el bate orșul cu un metru deasupra tuturor și lovește mingea cu capul cu o forță ieșită din comun. Merită să te-nedeși să-i vii paldăria.

„RALIUL DUNĂRII“

A șaptea ediție — cea mai dură

Prin telefon de la trimisul nostru.

„A fost cea mai dură, cea mai disputată ediție din cele de pînă acum de-a dreptul epuzantă — ne declara Florin Popescu imediat după sosirea la București, aflat prin dificultățile traseului, numărul mare de puncte de control, și cît s-a calitatea pilotilor și a mașinilor ce s-au înfruntat în acest raliu“.

Chiar și fără această declarație a veteranelor noștri, bilanțul e edificator: mai puțin de jumătate din mașinile care au luat startul în Viena au ajuns pînă la Brașov — numai 20 de echipe figurează în clasamentul final. În aceste condiții locul 10 ocupat de Gh. Rotaru — D. Rădulescu, cea mai bună performanță românească de pînă acum în acest concurs, merită subliniată. Și aceasta pentru că au avut de înfruntat echipele cu mai multă experiență, avînd la dispoziție mașini mai pu-terente (Porsche 911 S, Porsche 914, Renault Alpine, Lancia Fulvia H. F., Ford Escort T.C.).

În urma lor s-au clasat, de pîldă, Toni Fall — oligarhot și re-1967 al raliului și unul dintre pro-tegostiștii cursei Londra — Me-

cum spun toți participanții, cea mai grea din cele 7 de pînă azi“.

Florin Popescu — Petre Vezem-nu au sosit pe locul III în aceeași clasă cu Rotaru și ocupă locul 15 în clasamentul general. Echipajul C. Pescaru — L. Covaci a abandonat în apropiere de Miercurea Ciuc din cauza rușerii unor ru-menturi.

Pe locul acum și primul clasament general:

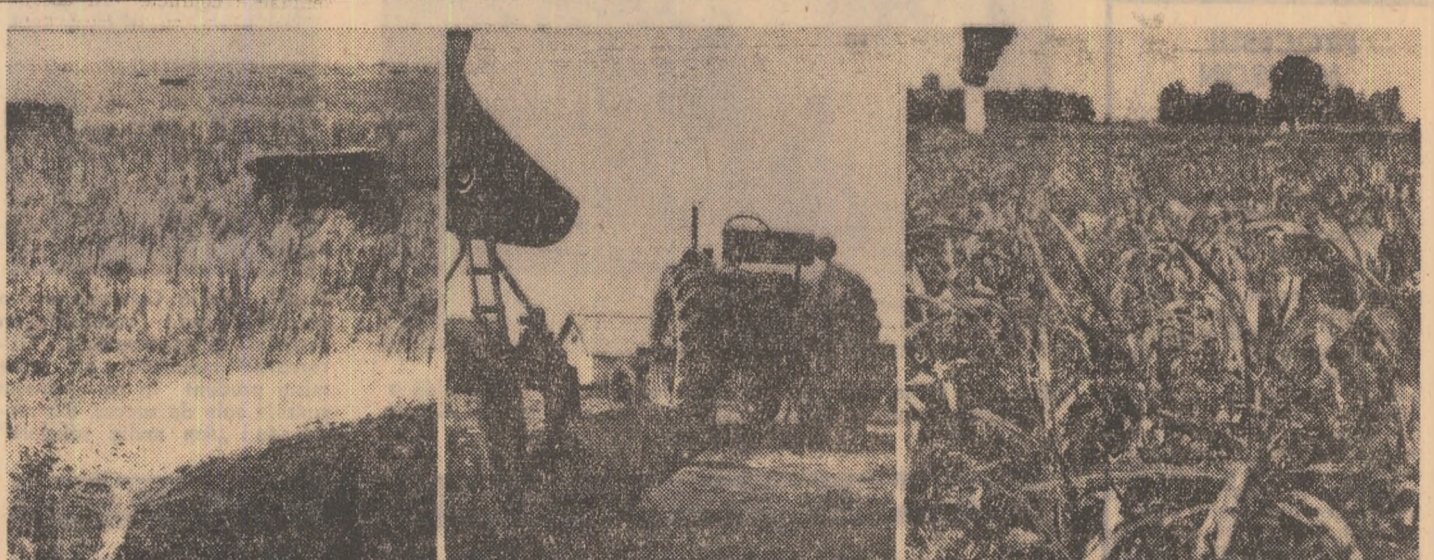
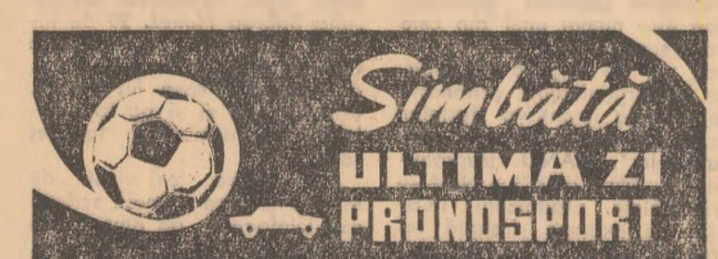
1) Janger — Wesslak (Porsche 911 S); 2) Schindler — Hruschika (Porsche 914); 3) Hollier — Short (Renault Alpine).

ANDREI BANC

PRONOSTICUL ZIARULUI NOSTRU PENTRU CONCURSUL PRONOSPORT NR. 31

(Etapa din 2 august 1970)

Ceahlăul-Sitlanța Pașcu	1
Chimia Sv.-Gloria Bîrlad	1
Oțelul Cl.-Politehnica Cl.	1
Progresul Br.-Portul C-ta	1
Dunărea-Eclăra Mureș	1
C.S.M. Sibiu-Metrom	1
Gaz metan-Poiana Cimpina	1
C.S.M. Reșița-Minerul Anina	1
C.F.R. Arad-Metalurgistul	1
Metalul Tîrg.-Chimia Rm. V.	1
Olimpia Grădеш-Olimpia S.M.	1
Mînerul B.M.-Vagonul	1
Metalul Hd.-C.F.R. Timișoara	2

La Slobozia Moară am realizat această suită de trei fotografii. Prima înfățișează niriștea din punctul „Filipeasca“ pe unde combinatele au trecut acum 10 zile. Nu s-a arat pentru că, așa cum o dovedește și imaginea, baloții de paie încă n-au fost ridicați. Dar nu numai atîi, nici tractoarele nu sînt toate mobilizate la lucru. Imaginea a

doua n-a reușit să prîndă decît două din cele șase tractoare care, ieri, n-au tras nici măcar o brazdă. „Și, dacă n-au tras nici o brazdă, putezu măcar să introducă cultivațiile în acest porumb îmbruienat.“

(Urmare din pag. 1)

Grăbiți însămintarea culturilor duble!

rată, iar culturile duble nu s-au însămintat decît pe o suprafață neglijabilă. Cauzele acestei stări de lucruri pot fi reduse la cîteva cuvinte: nepăsare, dezorganizare, lipsă de răspundere.

Cu totul alta este situația la cooperativa agricolă din Pituru. Primii înțînți pe ogorele aceste cooperative sînt mecanizații Petre Niță și Vasile Cerceș, doi dintre cei 20 de tractoriști de la I.M.A. Titu permanentizați aici, care în ultimele zile n-au știut ce este odihna. După ce au încheiat recoltatul grîunii și-au concentrat toate forțele la balotatul paielor, la executarea arături, la însămintarea culturilor duble.

„Am lucrat excepțional de bine decîndă ați prezidatele cooperative, focarului Coltoi cit și înginerul șef, Eugen Pacelescu. Activității lor intense, desfășurate de-a lungul a 20 de ore din zi, îi datorăm faptul că în acest moment avem executată arătura de cură pe mai bine de 400 de hectare, că întregua suprafață planificată a fi însămintată cu culturi duble a fost realizată. Continuăm însă lu-crarea încă două sau trei zile. Sîntem convinși că tot ceea ce facem este în folosul cooperativei noastre, al nostru al tuturor“.

O optică sănătoasă, o atitudine responsabilă față de chemarea partidului adresată țărănimii de a compensa pagubele provocate de inundații, ● poziție comunistă față de cuvîntul dat.

Ne continuăm raidul. Consemnăm:

● Logi cooperativa agricolă din Pituru sute de hectare au fost eliberate dar sînt încă nearate, neînsămîntate. Culturile duble, această importantă resursă de produse agricole pentru cooperative, pentru piețele de desfacere, de furaje pentru sectorul zootehnic, n-au fost însămintate nici

măcar pe doi la sută din ceea ce se prevăzuse inițial.

● La Corbiș Mari patru plugi părăsite în cîmp. Dumitru Lupășcu ne dă unele amănunte privind locul unde s-ar afla tractoriștii: „sînt pe acasă, tovarășe, că așa au stat cam tot timpul din urmă. Altfel n-ar fi rămas cu grîul în cîmp, la ora aceasta, pe mai mult de 200 de hectare, nu ne-am fi situat cei din urmă cu arături, cu însămintatul în cultură dublă“.

● La secția I.M.A. Tărtășesti ce deservește cooperativa agricolă din localitate două tractoare și un paznic — Marin Miron. „De două zile n-au mai ieșit în cîmp, ne spune dumnealui, pentru că tractoriștii n-au mai venit să le ia“. Simplu, două tractoare, două forțe mecanice ce ar fi putut realiza zilnic cîteva hectare de arătură fizică, stau nefolosite pentru că tractoriștii n-au venit la lucru. Și aceasta la nici cinci sute de pași de sediul întreprinderi pentru mecanizarea agriculturii

● Tărtășesti, unitatea tute-lară, și într-un moment în care co-operativa agricolă de producție nu poate raporta realizări multumitoare nici măcar la recoltatul grîului, dar mi-le la executarea arăturilor, la însămintarea în cultură dublă.

● Ponișia la cooperativa agricolă din Slobozia Moară. In-ginera Lidia Geamănu prezintă

cîteca trăsături, cîteca modalități distincte care, bine folosite, au dat adunării personalitate, i-au conferit un punct de vedere propriu asupra unor fenomene pe-trecute în viața organizației, au atras la aprecierea acestora ca și la alegerea soluțiilor de viitor întregua masă a ucititorilor.

A părut firesc să se întîmple astfel. Ca să înțelegem de ce, vom sublinia în primul rînd faptul că fiecare amănunt inițial de procedură — alegerea prezidiu-lui, împărțirea sarcinilor în cadrul acestuia, prezentarea, într-o scurtă alocuțiune, de către inge-nerul Ion Cusșir, secretarul comitetului coordonator, a conținutului materialului, a scopului căruia intenționa, tema acestuia să-i slujească, consultarea adunării asupra problemelor înscrise la ordinea de zi, dacă membrii organizației sînt de acord sau nu, dacă mai au de adăugat ceva, mai au de făcut vreo propunere — înscriseră adunarea sub semnul unei trăsături democratice pe care nimeni nu avea să o dezmință pe parcurs. Din primul moment, tinerii simțiseră că nu li se impune nimic, că adunarea la care participă este liberă de orice contrafacere, că ei, ucititorii, sînt soliciți să clădească, împreună, un edificiu de temeinică căruia sînt responsabili, prezidiul ales avînd datoria să-și fină seama și fiind hotărît să-și fină seama de opinile lor în-tr-un raport de perfecție eg-alitate.

Pormind de la instaurarea unui asemenea climat adunarea generală a trecut, ca un singur om, să străbată realitatea pe care materialul i-o oferea spre apreciere. Reconoșterea deschisă în material a situațiilor petrecute în ultima vreme, însoțită nu de reproșuri nemotivate ci de evidențierea a ceea ce se pierduse prin acțiunile proceute de superficialitate, neglijența sau lipsa de

cunoștințe profesionale a unor membri ai organizației, dezvalu-irea gravității faptelor deschise larg poarta unor contribuții ulterioare la reliefoarea și din alte unghiuri, a acestora.

Stimulate de spiritul referatului, înscrierile la cuvînt n-au trebuit așteptate și n-au venit după rugăminti insistente. Nota comună a intervențiilor din adunare ale lui Gheorghe HRIȚCU, Petru COSTIN, Victor BUHAIANU, Gheorghe TĂNĂSE, Mihai CHI-RILĂ și Severin ROȘU, a fost indiscutabil combativitatea. spi-ritul analitic, lipsa oricărei re-lî-

ceva de modificat, să modificăm. Să-napice fiecare.

— N-am supraviețuit instala-ția, recunoscuse Hrițcu, citeam în timpul ăla o revistă. Promit că n-o să se mai repete.

— Stai, nu așa, l-au întrerupt ceilalți, spune ce presupune asta?

— Păi, cu comenzile de la distanță. Ca măsură principală. Ce mai, îmi iau angajamentul să nu mai provoc avarii.

— Dar tu simți că noi sîntem o organizație U.T.C. acolo și că răspundem tot?

— Tovarăși, spusese Hrițcu

ceva de modificat, să modificăm. Să-napice fiecare.

— N-am supraviețuit instala-ția, recunoscuse Hrițcu, citeam în timpul ăla o revistă. Promit că n-o să se mai repete.

— Stai, nu așa, l-au întrerupt ceilalți, spune ce presupune asta?

— Păi, cu comenzile de la distanță. Ca măsură principală. Ce mai, îmi iau angajamentul să nu mai provoc avarii.

— Dar tu simți că noi sîntem o organizație U.T.C. acolo și că răspundem tot?

— Tovarăși, spusese Hrițcu

ceva de modificat, să modificăm. Să-napice fiecare.

— N-am supraviețuit instala-ția, recunoscuse Hrițcu, citeam în timpul ăla o revistă. Promit că n-o să se mai repete.

— Stai, nu așa, l-au întrerupt ceilalți, spune ce presupune asta?

— Păi, cu comenzile de la distanță. Ca măsură principală. Ce mai, îmi iau angajamentul să nu mai provoc avarii.

— Dar tu simți că noi sîntem o organizație U.T.C. acolo și că răspundem tot?

— Tovarăși, spusese Hrițcu

ceva de modificat, să modificăm. Să-napice fiecare.

— N-am supraviețuit instala-ția, recunoscuse Hrițcu, citeam în timpul ăla o revistă. Promit că n-o să se mai repete.

— Stai, nu așa, l-au întrerupt ceilalți, spune ce presupune asta?

— Păi, cu comenzile de la distanță. Ca măsură principală. Ce mai, îmi iau angajamentul să nu mai provoc avarii.

— Dar tu simți că noi sîntem o organizație U.T.C. acolo și că răspundem tot?

— Tovarăși, spusese Hrițcu

ceva de modificat, să modificăm. Să-napice fiecare.

— N-am supraviețuit instala-ția, recunoscuse Hrițcu, citeam în timpul ăla o revistă. Promit că n-o să se mai repete.

— Stai, nu așa, l-au întrerupt ceilalți, spune ce presupune asta?

— Păi, cu comenzile de la distanță. Ca măsură principală. Ce mai, îmi iau angajamentul să nu mai provoc avarii.

— Dar tu simți că noi sîntem o organizație U.T.C. acolo și că răspundem tot?

— Tovarăși, spusese Hrițcu

ceva de modificat, să modificăm. Să-napice fiecare.

— N-am supraviețuit instala-ția, recunoscuse Hrițcu, citeam în timpul ăla o revistă. Promit că n-o să se mai repete.

— Stai, nu așa, l-au întrerupt ceilalți, spune ce presupune asta?

— Păi, cu comenzile de la distanță. Ca măsură principală. Ce mai, îmi iau angajamentul să nu mai provoc avarii.

— Dar tu simți că noi sîntem o organizație U.T.C. acolo și că răspundem tot?

— Tovarăși, spusese Hrițcu

ceva de modificat, să modificăm. Să-napice fiecare.

— N-am supraviețuit instala-ția, recunoscuse Hrițcu, citeam în timpul ăla o revistă. Promit că n-o să se mai repete.

— Stai, nu așa, l-au întrerupt ceilalți, spune ce presupune asta?

— Păi, cu comenzile de la distanță. Ca măsură principală. Ce mai, îmi iau angajamentul să nu mai provoc avarii.

— Dar tu simți că noi sîntem o organizație U.T.C. acolo și că răspundem tot?

— Tovarăși, spusese Hrițcu

fără un punct precis de orienta-re. Arta lor se bîzuise, desigur, mai înfii pe forța declanșatoare, mobilizatoare a materialului, materia rămăseva una din artele redutabile, dar după aceea, Zanfir Iliecu, însărcinat cu con-semnarea înscrierilor la cuvînt, le stimulează celor din sală, am-bitia, dorința de a se afirma, le amîn-tește fapte asupra cărora ma-terialul nu insistase dar merita să se zăbovească. (Șind, de fapt, prin ceea ce le se spunea, cel din-ăl căruia lina cubuturii și imprimă, astfel, stîlul dezbaterii. Ion Cusșir, prezidiul prezidiului, scrie-zare stîrea toată a sîlții, inter-venise cu tact și bun simț, cu în-trebrări și obiecții, dar știuse să se retragă la vreme și să lase dezbaterii cale largă, încurajînd la ceilalți această modalitate de a fi prezenti în adunare. In-ginerul Constantin TOADER, șef-ful secției, învitat al tinerilor la adunare, clarificase pe loc ceea ce simțise că este de datoria să autoritatea lui să clarifice, nu așteptase, nu lăcase nedumesci-tele să izbucnească în aer și să stingherească desfășurarea firească a lucrurilor.

— De ce am vorbit — se mira la sfîrșit Severin ROȘU — de ce am spus ce am spus, de ce m-am oprit, de pîldă, ca Pavalache să plece de la adunare sub pre-țextul că el e navelist, de ce am insistat să rămîni și să auză de la noi ce părere avem despre oame-nii care vin beti în centrală și toate celelalte? Pentru că m-a îndemnat materialul. Și

de peste hotare

ORIENTUL APROPIAT

● Israelul a acceptat „planul Rogers“
● Jarring convocat de U Thant

TEL AVIV 31 (Agerpres). — „Guvernul israelian a hotărât să subscrie la ultima inițiativă a guvernului S.U.A. și să desemneze un reprezentant pentru negocieri de pace fără condiții prealabile, prin bunele oficii ale ambasadorului Gunnar Jarring și în cadrul oferit de rezoluția Consiliului de Securitate nr. 242, din 22 noiembrie 1967, în scopul de a se ajunge la un acord de pace care să stabilizeze obligațiile contractuale ale părților — se arată în comunicatul oficial dat publicității vineri după-amiază la Tel Aviv, încheierea reuniunii cabinetului care a luat în discuție planul Rogers. Poziția guvernului israelian a fost stabilită după mai multe zile de dezbateri.

NEW YORK 31 (Agerpres). — Secretarul general al O.N.U., U Thant, l-a convocat pe reprezentantul său special în Orientul Apropiat, ambasadorul Gunnar Jarring, pentru consultări asupra unor posibile noi măsuri, a anunțat un purtător de cuvânt al Națiunilor Unite. Se relevă că chemarea lui Gunnar Jarring urmează acceptării în principiu de către R.A.U., Iordania și Israel a „planului Rogers“ de soluționare a conflictului israelo-arab.

Gunnar Jarring va sosi la New York sâmbătă seara.

NEW YORK 31 (Agerpres). — Generalul Ensio Siilasvuo, noul șef al misiunii de observații al O.N.U. din Orientul Apropiat, a părăsit, ieri seara New York-ul, după încheierea convorbirilor purtate marți și miercuri cu secretarul general al O.N.U., U Thant, plecând spre Ierusalim. Siilasvuo, care urmează să-și asume sâmbătă atribuțiile noii sale funcții, a fost convocat la începutul săptămânii de către U Thant.

AMMAN 31 (Agerpres). — Două organizații ale mișcării de rezistență palestinene — Organizația de acțiune pentru Eliberarea Palestinei și Organizația Palestiniană arabă — au dat publicității o declarație în care sprijină poziția adoptată de președintele R.A.U., Gamal Abdel Nasser, față de planul Rogers privind soluționarea crizei din Orientul Apropiat.

DAMASC 31 (Agerpres). — Un comunicat oficial dat publicității vineri seara la Damasc anunță că guvernul sirian nu acceptă „planul Rogers“ privind soluționarea crizei din Orientul Apropiat.

SEMINARUL TINERILOR

DIPLOMAȚI DE LA SALZBURG

EXPUNEREA LUI V. GLIGA

VIENA 31 (Agerpres). — Politica externă și securitatea europeană constituie tema generală a celui de-al XII-lea seminar pentru tineri diplomați ale cărui lucrări se desfășoară în prezent la Salzburg. În cadrul seminarului, prezintă, de asemenea, expuneri diplomați din 11 țări. Vasile Gliga, adjunct al ministrului afacerilor externe al României, a prezentat expunerea: „Politica externă a Republicii Socialiste România și securitatea europeană“.

Cu prilejul prezentei sale în Austria, Vasile Gliga a fost primit de Rudolf Kirchschläger, ministrul afacerilor externe austriac, și a avut un schimb de păreri cu adjunctul secretarului general al Ministerului Afacerilor Externe, E. Halusa. Convorbirile purtate cu această ocazie s-au referit la cooperarea și securitatea europeană, precum și la alte probleme de interes comun.

VIZITA DELEGAȚIEI MILITARE ROMÂNE ÎN R. P. CHINEZĂ

PEKIN 31 — Corespondentul Agerpres, Ion Gălațeanu transmite: În cadrul vizitei pe care o întreprinde în R.P. Chineză, delegația militară română, condusă de general-colonel Ion Ioniță, ministrul forțelor armate, a fost în dimineața zilei de vineri, oaspete al colectivului de muncitori ai Combinatului siderurgic „Capitala“ din suburbiile Pekinului. Membrii delegației române, care au fost salutați la sosire de reprezentanți ai Comitetului revoluționar al combinatului, au vizitat cu acest prilej principalele secții, luând cunoștință de succesele în producție obținute aici. Muncitorii au făcut pretutindeni o caldă și entuziasmată primire oaspeților români.

În timpul vizitei, delegația a fost însoțită de Siao Cin-kuan, adjunct al ministrului apărării comandantului forțelor maritime militare, și de Aurel Duma, ambasadorul Republicii Socialiste România în R.P. Chineză.

Cu prilejul vizitei delegației militare române, condusă de general-colonel Ion Ioniță, ambasadorul Republicii Socialiste România la Pekin, Aurel Duma, a oferit o recepție, care s-a desfășurat într-o atmosferă cordială, de prietenie.

Au participat conducători ai armatei populare chineze de eliberare, ai ministerelor afaceri-

Convorbirile sovieto — vest-germane

MOSCOVA 31. — Corespondentul Agerpres, Laurențiu Duță, transmite: La Moscova a avut loc vineri o nouă întâlnire între ministrul afacerilor externe al U.R.S.S., Andrei Gromiko, și ministrul afacerilor externe al R.F. a Germaniei, Walter Scheel. După cum s-a făcut cunoscut în mod oficial a continuat discuțarea problemelor care fac obiectul tratativilor dintre cele două țări.

După ședința de vineri dimineața a comisiilor de lucru care a durat trei ore. Rüdiger von Weichmar, purtătorul de cuvânt oficial al delegației R.F.G. a precizat că „atmosfera a fost bună“.

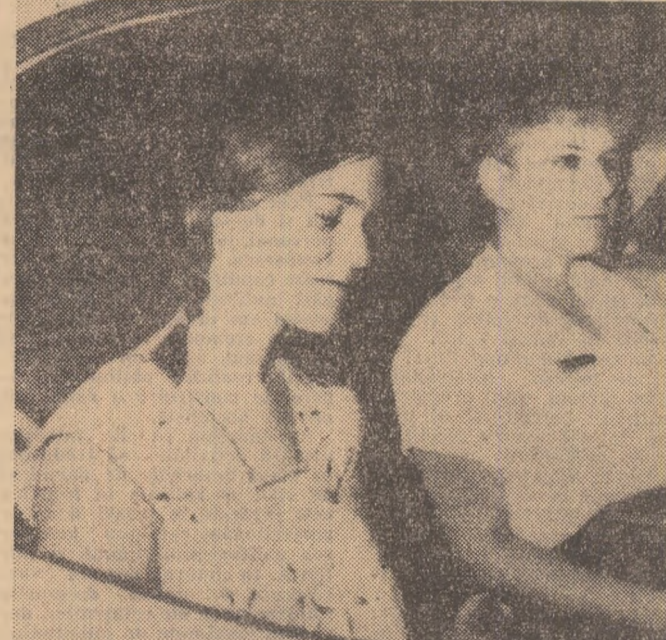
Vineri seara, Walter Scheel a avut o întrevedere cu șefii reprezentanților diplomatice la Moscova ale S.U.A., Angliei și Franței.

● CONSILIUL DE MINISTRI AL R.F. a Germaniei, reunit în ședință la Bonn, a ascultat un raport asupra stărilor convorbirilor vest-germano-poloneze prezentat la Karl Moersch, secretar de stat parlamentar al Ministerului Afacerilor Externe. După ședință, purtătorul de cuvânt al guvernului, Conrad Ahlers, a precizat că viitoarea rundă a tratativilor dintre cele două țări va avea loc la 10 septembrie a.c., la Bonn.

SECVENȚE DE PE GLOB ● SECVENȚE DE PE GLOB

ANGLIA. La Londra, în fața Casei Transporturilor, nemulțumirea docherilor grași a căpătat expresia după ce delegații uniunii au votat pentru încetarea grevei

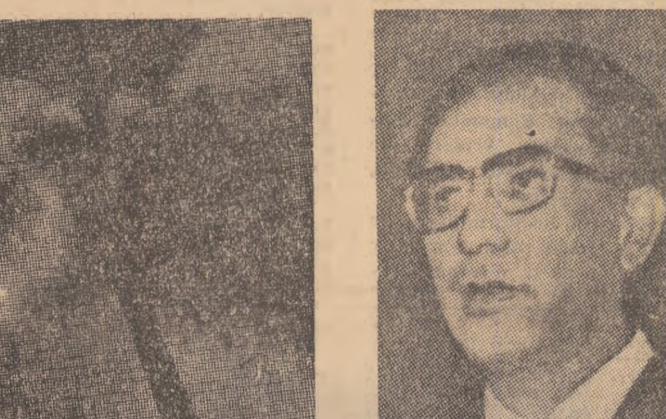
S.U.A. Principalul martor în procesul familiei de hippies Manson, Linda Kasabian, părăsind tribunalul însoțită de o polițistă, după începerea depozitiilor martorilor

IRLANDA DE NORD. Starea de tensiune aproape permanentă a făcut ca unitățile britanice de poliție să devină una din componentele peisajului pe străzile din Belfast

FRANTA. O imagine care nu poate reda decât o idee palidă a ravagiilor produse de incendiile care au avut loc pe Coasta de Azur

ITALIA. Emilio Colombo are o iarcină grea: reconstituirea coaliției guvernamentale. Observatorii manifestă un optimism prudent în ce privește șansele sale de succes. Răspunsul său: „Am multă răbdare“

Delegația U.T.C. la Londra

LONDRA 31. — Corespondentul Agerpres, N. Ploeanu transmite: În cursul zilei de joi, delegația Uniunii Tineretului Comunist condusă de Vasile Nicoloiu, secretar al C.C. al U.T.C., a avut o întâlnire cu conducerea tineretului comunist, tineretului socialist, tineretului liberal și Uniunii naționale a studenților din Anglia.

În cadrul convorbirilor s-a efectuat o informare reciprocă asupra activității desfășurate în rândul tineretului, precum și un schimb de păreri în legătură cu principalele probleme ale mișcării internaționale de tineret și studenți.

CONFERINȚA DE PRESĂ A PREȘEDINTELUI NIXON

LOS ANGELES 31 (Agerpres). — După cum anunță agenția U.P.I., într-o conferință de presă radiotelevizată, ținută la Los Angeles, președintele Nixon a declarat că, după părerea sa, Israelul poate accepta în siguranță încetarea focului de 90 de zile, fără a se teme că R.A.U. va profita de aceasta pentru a-și îmbunătăți poziția

militară. „Statele Unite — a spus el — nu au primit încă un răspuns din partea Israelului la propunerea de pace, dar cred că Israelul se va alătura R.A.U. și Iordaniei în acceptarea planului Rogers“. Nixon a subliniat inconștientă temerilor Israelului că încetarea focului ar putea avea drept rezultat o întărire a poziției militare a țărilor arabe, precizând că Statele Unite au dat asigurări Israelului că nu se va întâmpla așa.

Răspunzând întrebărilor privind războiul din Indochina, președintele s-a referit din nou la așa-numitul plan de „vietnamizare“ a conflictului, aspru criticat, după cum se știe, chiar în Statele Unite.

Președintele Nixon a relevat în continuare necesitatea realizării unui acord între Statele Unite și U.R.S.S. în problema limitării înarmărilor strategice. El consideră că țelul convorbirilor de la Viena îl constituie reducerea reciprocă a înarmărilor.

Președintele Richard Nixon a abordat apoi unele aspecte ale actualei situații economice a S.U.A., insistând asupra politicii antinflaționiste urmate de administrație. El a afirmat că una din cauzele actualei încrețurii a ritmului de creștere economică ar constitui-o încercarea de a se realiza tranziția de la o economie de război la una de pace.

Președintele a atribuit acestor eforturi și nivelul ridicat al somajului, care a atins în luna iunie 4,7 la sută din totalul forței de muncă, fiind deosebit de îngrijorător în cadrul populației de culoare: 8,7 la sută. Deși a încercat să absolve administrația de responsabilitatea pentru turbările studentesce și rasiale, care marchează în prezent scena internă americană, președintele a recunoscut totuși că guvernul poartă „o parte din vină“.

EM. RUCĂR

PROCESUL MANSON

● DUPĂ CE A RĂSPUNS timp de trei zile întrebărilor puse de procurorul Vincent Bugliosi, Linda Kasabian a devenit, începând de joi, ținta ripostelor apărării, în procesul grupului de hippies acuzat de uciderea, în urmă cu aproape un an, a șase persoane, printre care actrița de film Sharon Tate. Așa cum era de așteptat, avocații celor trei inculpați aflați în prezent pe banca acuzării, Charles Manson, Patricia Krenwinkel și Susan Atkins, au urmărit de la bun început punerea în discuție a „responsabilității mintale“ a martorei, speculând faptul că aceasta a obșnuit să se drogheze în ultimii ani.

pe scurt

● PRIMUL MINISTRU AL MARIÍ BRITANIEI, Edward Heath, a numit pe deținătorul postului de secretar de stat pentru Țara Galilor, Peter

SECVENȚE DE PE GLOB ● SECVENȚE DE PE GLOB

Thomas, în funcția de președinte al Partidului conservator. Thomas înlocuiește astfel pe Anthony Barber care a fost desemnat ministru de finanțe.

● IONEL PERLEA A DECEDAT

● LA NEW YORK a încetat din viață, după o boală îndelungată, Ionel Perlea, reputat muzician de origine română. Ionel Perlea s-a născut în 1902 la Oradea.

● LA AMBASADA AMERICANĂ din Viena s-a desfășurat vineri o nouă ședință de lucru din cadrul convorbirilor sovieto-americane privind limitarea cursei înarmărilor strategice, a anunțat delegația TASS. Reînvărsate surse autorizate americane, agenția France Presse arată că pentru prima oară de la deschiderea convorbirilor, experții celor două țări s-au întrunit pentru a discuta probleme tehnice de detaliu.

● BUJOR ALMĂȘAN LA HAVANA

● BUJOR ALMĂȘAN, membru al C.C. al P.C.R., ministrul industriei miniere și geologice, conducătorul delegației române la sărbătorirea zilei de 26 Iulie — Ziua insurecției naționale cubaneze, a avut o întrevedere cu comandantul Pedro Miral, membru al C.C. al P.C. din Cuba, ministrul industriei minerale, combustibilului și metalurgiei. Cu acest prilej, au fost abordate probleme ale cooperării româno-cubaneze în domeniul industriei petrolifere și miniere. Întrevederea s-a desfășurat într-o atmosferă cordială, tovarășească.

● MAO TZEDUN, președintele C.C. al Partidului Comunist Chinez, a primit delegația militară a R.P.D. Coreene, con-

dusă de generalul O Jin U, membru al Comitetului Politic al C.C. al Partidului Muncii din Coreea, șeful Marelui Stat Major al Armatei Populare Coreene, care se află într-o vizită în China.

Cu acest prilej a avut loc o convorbire cordială, prietenească.

● INTRE PRAGA ȘI NEW YORK a fost stabilită o legătură telefonică directă, informează agenția C.T.K. Noua linie fotoșoasă atit radio-releu și cablu, cit și un satelit de telecomunicații, situat deasupra Oceanului Atlantic. Legătura astfel realizată va servi pentru comunicațiile telefonice între Cehoslovacia și toate țările Americii de Nord și Americii Latine, precum și pentru emisiuni ocazionale radio în ambele direcții.

ÎN CĂUTAREA AVIONULUI „ANTEU“

De două săptămâni continuă cercetările în vederea găsirii avionului sovietic „AN-22“ „Anteu“ cu care s-a pierdut legătura în timp ce efectua o cursă spre Peru, acind la bord instrumente medicale destinate sinistrilor din această țară. În această perioadă, informează agenția TASS, a fost cercetată o zonă largă din Oceanul Atlantic — între Islanda și litoralul sudic al Groenlandei. La operațiunile de căutare, din hotărârea C.C. al P.C.U.S. și a guvernului sovietic, au participat numeroase nave sovietice și un grup special de avioane.

În urma apelului adresat de guvernul sovietic, au pornit, de asemenea, în căutarea avionului nave și avioane canadiene, americane, norvegiene, daneze.

Agencia citată precizează că situația a fost elucidată într-o oarecare măsură. Echipajele navelor de pescuit sovietice au găsit pe suprafața apii diferite obiecte care, în mod neîndoielnic, se aflau la bordul avionului „AN-22“. Nu au putut fi însă găsiți membri ai echipajului. Operațiunile de cercetare au fost îngreunate de condițiile meteorologice nefavorabile: o ceață densă, ploți puternice, vizibilitate slabă. Navigația a fost, de asemenea, îngreunată de icebergurile plutitoare. Cu toate acestea, cercetările continuă.

MÎNA ALBĂ

● Asasinii din umbră ● Scrisori de amenințare și crime

Într-o căsuță părăsită, la zece kilometri de Guatemala City, doi poliști au găsit un cadavru care prezenta urmele unor torturi atroce: arsuri cu fierul roșu pe obraji, limba și degetele miinilor tăiate. Cel asasinat a fost identificat: Cesar Montenegro Brannigan, unul din conducătorii mișcării democratice studențesce din Guatemala. Asasinii au avut găsiți să-și lase amprenta. Pe pereții încăperii în care a fost găsit cadavru erau scrise cu litere mari, negre, următoarele mesaje: „MANO a acționat“ și „MANO îi va distruge pe liberali și pe roșii“.

Asasinatul sălbatcă din apropierea capitalei guatemalteze este numai unul din cele mai recente, unul dintr-un întreg val de asasinat declanșat de organizațiile extremiste de dreapta împotriva forțelor patriotice, democratice din „țara bananelor“. MANO (supranumită și „Mina albă“) și NOA — principalele organizații teroriste de extremă dreapta — au pregătit minuiții și desfișoară — așa cum dezvăluie revista nord-americană VISION — „un veritabil război de distrugere împotriva tuturor elementelor de stînga din Guatemala, împotriva oricărui guatemalez suspectat de idei progresiste sau neconforme actualelor structuri“.

Pe baza interviului luat u-nuia din șefii „Miinii albe“, al cărui nume, conform înțelegerii intervenite nu este dezvăluit, VISION arată că MANO își revendică deschis „cel puțin 200 de asasinat politice făcute în cursul acestui an“.

Nu mai în interval de cinci zile (20—24 iunie) teroriștii din rețeaua MANO au asasinat: ● pe conducătorul sindicatului conducătorilor auto, Francisco Barreno.

● pe unul din liderii sindicatului funcționarilor partitului Eligio Rodas Ochoa.

● pe președintele centrului cultural al Departamentului Quezaltenango și corespondent al ziarului LA NACION, Julio Cesar de la Roca.

● pe unul din principalii redactori ai revistei literare RAZON, tinărul poet Augusto Brites.

Lângă cadavru fiecareia din aceste victime a fost găsit câte un plic portocoliu având înăuntrul un mesaj declinativ cu același conținut: „MANO acționează conform planului“.

Cu numai o săptămână înainte acestui sinistru ciclu de asasinat, MANO l-a cucerit cu 30 de gloanțe de pistol-mitrălieră pe profesorul universitar Rufino Cabrera Guzman, jurist de renume, unul din cei mai activi militanți pentru reforma democratică a universității guatemalteze.

Una din cele mai abominabile crime ale lui MANO din ultima perioadă a constituit-o asasinarea, în mica localitate San Manuel-Chaparron, a in-

terio profesională constituie o sursă importantă de prosperitate și de progres social“ — arată într-un interviu Hans Peter Tschudi, președintele Confederației Helvetiche. În acest fapt își găsește explicație eforturile făcute pentru a asigura încrederea și pregătire pe măsura cerințelor progresului tehnico-stiințific. După cum sublinia și președintele Elveției, nu este vorba doar de învățământul superior, ci de toate treptele instruirii, mai ales cele privind pregătirea profesională.

Elveția oferă vizitatorilor ei nu numai farmaceuticii montane și trăsăturile proprii, de o sobrietate nobilă, ale unor așezări cu rădăcini în istorie. Acestă țară — și ea deosebită Geneva — a devenit un loc al dialogului internațional, un punct de întâlnire al națiunilor. Orașul în care s-a născut Jean Jacques Rousseau sau în care s-a născut Voltaire, are o tradiție umanistă nedezmințită. Multe din marile reuniuni internaționale se desfășoară în cadrul ospitalității pe care Geneva îl creează. În prezent, de numele Genevei se leagă speranța umanității în

Chiar în străintătate, însă, personalitățile progresiste guatemalteze sînt urmărite de „Mina albă“. Fostul președinte al baroului avocaților din Guatemala City, Manuel Irvos, care o fugit în Mexic după amenințările lui MANO, a fost împușcat în timp ce cina într-un restaurant din localitatea mexicană Metopa. Numeroși intelectuali de stînga, care s-au auto-exilat în Mexic, continuă să primească — așa cum dezvăluie recent Pen-Clubul mexican — „telefone de amenințare cu moartea“.

Dincolo de oroarea și indignarea provocate de noul lanț de crime al „Miinii albe“ este evident că actualul val de teroare constituie un produs al temerilor pe care reacțiunea guatemalteze le încearcă, mereu mai acut, în fața ascensiunii ferme și continue a forțelor de stînga, progresiste, care mi-litează pentru o dezvoltare democratică a țării.

Pentru mulți Elveția se confundă cu cele 63 000 000 ceasuri pe care, anual, le exportă pe toate continentele. Alții o privesc doar prin ochelanele vacanței: pămînt tradițional al turismului, cu câmpii și lacuri peste care tronează elvețiană reconfortantă dar și cu piscine venic înzăpezite, în care „anotimpul alb“ nu are alternativă. Ar mai fi o categorie — cei care consideră Elveția doar o împărăție bancară, în care secretele seifurilor sînt păstrate cu strictețe. Fiește, industria ceasornicilor, turismul și privilegiile bancare au creat destule legende despre această țară de o frumusețe turbătoare. Dar faima elvețiană provine din modestia și hărnicia locuitorilor, din talentul cu care au știut să facă dintr-o țară care consideră Elveția doar o împărăție bancară, în care secretele seifurilor sînt păstrate cu strictețe. Fiește, industria ceasornicilor, turismul și privilegiile bancare au creat destule legende despre această țară de o frumusețe turbătoare. Dar faima elvețiană provine din modestia și hărnicia locuitorilor, din talentul cu care au știut să facă dintr-o țară care consideră Elveția doar o împărăție bancară, în care secretele seifurilor sînt păstrate cu strictețe. Fiește, industria ceasornicilor, turismul și privilegiile bancare au creat destule legende despre această țară de o frumusețe turbătoare. Dar faima elvețiană provine din modestia și hărnicia locuitorilor, din talentul cu care au știut să facă dintr-o țară care consideră Elveția doar o împărăție bancară, în care secretele seifurilor sînt păstrate cu strictețe. Fiește, industria ceasornicilor, turismul și privilegiile bancare au creat destule legende despre această țară de o frumusețe turbătoare. Dar faima elvețiană provine din modestia și hărnicia locuitorilor, din talentul cu care au știut să facă dintr-o țară care consideră Elveția doar o împărăție bancară, în care secretele seifurilor sînt păstrate cu strictețe. Fiește, industria ceasornicilor, turismul și privilegiile bancare au creat destule legende despre această țară de o frumusețe turbătoare. Dar faima elvețiană provine din modestia și hărnicia locuitorilor, din talentul cu care au știut să facă dintr-o țară care consideră Elveția doar o împărăție bancară, în care secretele seifurilor sînt păstrate cu strictețe. Fiește, industria ceasornicilor, turismul și privilegiile bancare au creat destule legende despre această țară de o frumusețe turbătoare. Dar faima elvețiană provine din modestia și hărnicia locuitorilor, din talentul cu care au știut să facă dintr-o țară care consideră Elveția doar o împărăție bancară, în care secretele seifurilor sînt păstrate cu strictețe. Fiește, industria ceasornicilor, turismul și privilegiile bancare au creat destule legende despre această țară de o frumusețe turbătoare. Dar faima elvețiană provine din modestia și hărnicia locuitorilor, din talentul cu care au știut să facă dintr-o țară care consideră Elveția doar o împărăție bancară, în care secretele seifurilor sînt păstrate cu strictețe. Fiește, industria ceasornicilor, turismul și privilegiile bancare au creat destule legende despre această țară de o frumusețe turbătoare. Dar faima elvețiană provine din modestia și hărnicia locuitorilor, din talentul cu care au știut să facă dintr-o țară care consideră Elveția doar o împărăție bancară, în care secretele seifurilor sînt păstrate cu strictețe. Fiește, industria ceasornicilor, turismul și privilegiile bancare au creat destule legende despre această țară de o frumusețe turbătoare. Dar faima elvețiană provine din modestia și hărnicia locuitorilor, din talentul cu care au știut să facă dintr-o țară care consideră Elveția doar o împărăție bancară, în care secretele seifurilor sînt păstrate cu strictețe. Fiește, industria ceasornicilor, turismul și privilegiile bancare au creat destule legende despre această țară de o frumusețe turbătoare. Dar faima elvețiană provine din modestia și hărnicia locuitorilor, din talentul cu care au știut să facă dintr-o țară care consideră Elveția doar o împărăție bancară, în care secretele seifurilor sînt păstrate cu strictețe. Fiește, industria ceasornicilor, turismul și privilegiile bancare au creat destule legende despre această țară de o frumusețe turbătoare. Dar faima elvețiană provine din modestia și hărnicia locuitorilor, din talentul cu care au știut să facă dintr-o țară care consideră Elveția doar o împărăție bancară, în care secretele seifurilor sînt păstrate cu strictețe. Fiește, industria ceasornicilor, turismul și privilegiile bancare au creat destule legende despre această țară de o frumusețe turbătoare. Dar faima elvețiană provine din modestia și hărnicia locuitorilor, din talentul cu care au știut să facă dintr-o țară care consideră Elveția doar o împărăție bancară, în care secretele seifurilor sînt păstrate cu strictețe. Fiește, industria ceasornicilor, turismul și privilegiile bancare au creat destule legende despre această țară de o frumusețe turbătoare. Dar faima elvețiană provine din modestia și hărnicia locuitorilor, din talentul cu care au știut să facă dintr-o țară care consideră Elveția doar o împărăție bancară, în care secretele seifurilor sînt păstrate cu strictețe. Fiește, industria ceasornicilor, turismul și privilegiile bancare au creat destule legende despre această țară de o frumusețe turbătoare. Dar faima elvețiană provine din modestia și hărnicia locuitorilor, din talentul cu care au știut să facă dintr-o țară care consideră Elveția doar o împărăție bancară, în care secretele seifurilor sînt păstrate cu strictețe. Fiește, industria ceasornicilor, turismul și privilegiile bancare au creat destule legende despre această țară de o frumusețe turbătoare. Dar faima elvețiană provine din modestia și hărnicia locuitorilor, din talentul cu care au știut să facă dintr-o țară care consideră Elveția doar o împărăție bancară, în care secretele seifurilor sînt păstrate cu strictețe. Fiește, industria ceasornicilor, turismul și privilegiile bancare au creat destule legende despre această țară de o frumusețe turbătoare. Dar faima elvețiană provine din modestia și hărnicia locuitorilor, din talentul cu care au știut să facă dintr-o țară care consideră Elveția doar o împărăție bancară, în care secretele seifurilor sînt păstrate cu strictețe. Fiește, industria ceasornicilor, turismul și privilegiile bancare au creat destule legende despre această țară de o frumusețe turbătoare. Dar faima elvețiană provine din modestia și hărnicia locuitorilor, din talentul cu care au știut să facă dintr-o țară care consideră Elveția doar o împărăție bancară, în care secretele seifurilor sînt păstrate cu strictețe. Fiește, industria ceasornicilor, turismul și privilegiile bancare au creat destule legende despre această țară de o frumusețe turbătoare. Dar faima elvețiană provine din modestia și hărnicia locuitorilor, din talentul cu care au știut să facă dintr-o țară care consideră Elveția doar o împărăție bancară, în care secretele seifurilor sînt păstrate cu strictețe. Fiește, industria ceasornicilor, turismul și privilegiile bancare au creat destule legende despre această țară de o frumusețe turbătoare. Dar faima elvețiană provine din modestia și hărnicia locuitorilor, din talentul cu care au știut să facă dintr-o țară care consideră Elveția doar o împărăție bancară, în care secretele seifurilor sînt păstrate cu strictețe. Fiește, industria ceasornicilor, turismul și privilegiile bancare au creat destule legende despre această țară de o frumusețe turbătoare. Dar faima elvețiană provine din modestia și hărnicia locuitorilor, din talentul cu care au știut să facă dintr-o țară care consideră Elveția doar o împărăție bancară, în care secretele seifurilor sînt păstrate cu strictețe. Fiește, industria ceasornicilor, turismul și privilegiile bancare au creat destule legende despre această țară de o frumusețe turbătoare. Dar faima elvețiană provine din modestia și hărnicia locuitorilor, din talentul cu care au știut să facă dintr-o țară care consideră Elveția doar o împărăție bancară, în care secretele seifurilor sînt păstrate cu strictețe. Fiește, industria ceasornicilor, turismul și privilegiile bancare au creat destule legende despre această țară de o frumusețe turbătoare. Dar faima elvețiană provine din modestia și hărnicia locuitorilor, din talentul cu care au știut să facă dintr-o țară care consideră Elveția doar o împărăție bancară, în care secretele seifurilor sînt păstrate cu strictețe. Fiește, industria ceasornicilor, turismul și privilegiile bancare au creat destule legende despre această țară de o frumusețe turbătoare. Dar faima elvețiană provine din modestia și hărnicia locuitorilor, din talentul cu care au știut să facă dintr-o țară care consideră Elveția doar o împărăție bancară, în care secretele seifurilor sînt păstrate cu strictețe. Fiește, industria ceasornicilor, turismul și privilegiile bancare au creat destule legende despre această țară de o frumusețe turbătoare. Dar faima elvețiană provine din modestia și hărnicia locuitorilor, din talentul cu care au știut să facă dintr-o țară care consideră Elveția doar o împărăție bancară, în care secretele seifurilor sînt păstrate cu strictețe. Fiește, industria ceasornicilor, turismul și privilegiile bancare au creat destule legende despre această țară de o frumusețe turbătoare. Dar faima elvețiană provine din modestia și hărnicia locuitorilor, din talentul cu care au știut să facă dintr-o țară care consideră Elveția doar o împărăție bancară, în care secretele seifurilor sînt păstrate cu strictețe. Fiește, industria ceasornicilor, turismul și privilegiile bancare au creat destule legende despre această țară de o frumusețe turbătoare. Dar faima elvețiană provine din modestia și hărnicia locuitorilor, din talentul cu care au știut să facă dintr-o țară care consideră Elveția doar o împărăție bancară, în care secretele seifurilor sînt păstrate cu strictețe. Fiește, industria ceasornicilor, turismul și privilegiile bancare au creat destule legende despre această țară de o frumusețe turbătoare. Dar faima elvețiană provine din modestia și hărnicia locuitorilor, din talentul cu care au știut să facă dintr-o țară care consideră Elveția doar o împărăție bancară, în care secretele seifurilor sînt păstrate cu strictețe. Fiește, industria ceasornicilor, turismul și privilegiile bancare au creat destule legende despre această țară de o frumusețe turbătoare. Dar faima elvețiană provine din modestia și hărnicia locuitorilor, din talentul cu care au știut să facă dintr-o țară care consideră Elveția doar o împărăție bancară, în care secretele seifurilor sînt păstrate cu strictețe. Fiește, industria ceasornicilor, turismul și privilegiile bancare au creat destule legende despre această țară de o frumusețe turbătoare. Dar faima elvețiană provine din modestia și hărnicia locuitorilor, din talentul cu care au știut să facă dintr-o țară care consideră Elveția doar o împărăție bancară, în care secretele seifurilor sînt păstrate cu strictețe. Fiește, industria ceasornicilor, turismul și privilegiile bancare au creat destule legende despre această țară de o frumusețe turbătoare. Dar faima elvețiană provine din modestia și hărnicia locuitorilor, din talentul cu care au știut să facă dintr-o țară care consideră Elveția doar o împărăție bancară, în care secretele seifurilor sînt păstrate cu strictețe. Fiește, industria ceasornicilor, turismul și privilegiile bancare au creat destule legende despre această țară de o frumusețe turbătoare. Dar faima elvețiană provine din modestia și hărnicia locuitorilor, din talentul cu care au știut să facă dintr-o țară care consideră Elveția doar o împărăție bancară, în care secretele seifurilor sînt păstrate cu strictețe. Fiește, industria ceasornicilor, turismul și privilegiile bancare au creat destule legende despre această țară de o frumusețe turbătoare. Dar faima elvețiană provine din modestia și hărnicia locuitorilor, din talentul cu care au știut să facă dintr-o țară care consideră Elveția doar o împărăție bancară, în care secretele seifurilor sînt păstrate cu strictețe. Fiește, industria ceasornicilor, turismul și privilegiile bancare au creat destule legende despre această țară de o frumusețe turbătoare. Dar faima elvețiană provine din modestia și hărnicia locuitorilor, din talentul cu care au știut să facă dintr-o țară care consideră Elveția doar o împărăție bancară, în care secretele seifurilor sînt păstrate cu strictețe. Fiește, industria ceasornicilor, turismul și privilegiile bancare au creat destule legende despre această țară de o frumusețe turbătoare. Dar faima elvețiană provine din modestia și hărnicia locuitorilor, din talentul cu care au știut să facă dintr-o țară care consideră Elveția doar o împărăție bancară, în care secretele seifurilor sînt păstrate cu strictețe. Fiește, industria ceasornicilor, turismul și privilegiile bancare au creat destule legende despre această țară de o frumusețe turbătoare. Dar faima elvețiană provine din modestia și hărnicia locuitorilor, din talentul cu care au știut să facă dintr-o țară care consideră Elveția doar o împărăție bancară, în care secretele seifurilor sînt păstrate cu strictețe. Fiește, industria ceasornicilor, turismul și privilegiile bancare au creat destule legende despre această țară de o frumusețe turbătoare. Dar faima elvețiană provine din modestia și hărnicia locuitorilor, din talentul cu care au știut să facă dintr-o țară care consideră Elveția doar o împărăție bancară, în care secretele seifurilor sînt păstrate cu strictețe. Fiește, industria ceasornicilor, turismul și privilegiile bancare au creat destule legende despre această țară de o frumusețe turbătoare. Dar faima elvețiană provine din modestia și hărnicia locuitorilor, din talentul cu care au știut să facă dintr-o țară care consideră Elveția doar o împărăție bancară, în care secretele seifurilor sînt păstrate cu strictețe. Fiește, industria ceasornicilor, turismul și privilegiile bancare au creat destule legende despre această țară de o frumusețe turbătoare. Dar faima elvețiană provine din modestia și hărnicia locuitorilor, din talentul cu care au știut să facă dintr-o țară care consideră Elveția doar o împărăție bancară, în care secretele seifurilor sînt păstrate cu strictețe. Fiește, industria ceasornicilor, turismul și privilegiile bancare au creat destule legende despre această țară de o frumusețe turbătoare. Dar faima elvețiană provine din modestia și h